

PERSEVERENȚA - 1

08 Iunie 1962 - Southern Pines, Carolina de Nord

Îți mulțumesc, frate Parker. Pentru mine este un privilegiu să fiu aici. Îmi pare rău pentru că am întârziat dar am avut un caz de boală foarte serios, chiar după perdeaua aceea. Sper că în seara aceasta nu vă voi mai ține atât de mult ca aseară. Când am ajuns la hotel și am văzut cât era ceasul, m-am simțit vinovat, fiindcă am vorbit aproape două ore. Desigur, pentru mine aceasta este o predică scurtă, pentru că în urmă cu o zi am vorbit șase ore.

Vedeți, eu trebuie să-L aștept pe El, iar când îmi dă ceva despre care să vorbesc, atunci vorbesc. Dar până atunci trebuie să zăbovesc.

Aseară am vorbit despre argumente, ce se întâmplă când argumentarea este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Desigur, noi trebuie să judecăm toate lucrurile, pentru că și Pavel făcea aceasta, dar problema este că oamenii iau orice le vine în față, fără să judece totul cu Scriptura.

Când ceva este în contradicție cu Cuvântului lui Dumnezeu, este bine să stați deoparte pentru că acela este vrăjmașul. Înțelegeți? Dar când argumentează cu Cuvântul, Acela este Dumnezeu. Înțelegeți? Așa este. Sunt două feluri de argumentări. În ce ne privește noi să credem în argumentarea cu Cuvântul, să credem că Cuvântul are dreptate.

Tu nu poți dovedi Cuvântul științific. Nu o vei putea face niciodată, pentru că El este întotdeauna contrar științei. Dacă ar putea fi dovedit științific, nu ar mai fi nevoie de credință. Înțelegeți? Tu trebuie

să ai credință, iar credința este contrară tuturor dovezilor științifice. Deci trebuie să crezi, nu să dovedești. Aceasta este ideea.

Cu câțva timp în urmă am fost în Toronto, Canada, iar acolo am stat de vorbă cu cineva. Eu am avut o adunare acolo, și Domnul ne-a binecuvântat în mod deosebit. Nu era la Toronto... Am uitat cum se numea localitatea aceea, dar îmi voi aminti imediat. Am călătorit atât de mult, încât nu-mi mai amintesc numele tuturor orașelor în care am fost. Este pe drumul dinspre Detroit. (Cineva spune: „Windsor.”). Așa este, Windsor. Windsor, Ontario.

Acolo aveau pus în stradă un ecran mare și se transmitea în toată America. Sub acel ecran cânta un cow-boy, care vindea ceva. Când m-a văzut pe stradă, a venit la mine și mi-a zis:

„Aș vrea să-ți vând ceva.”

„Nu, mulțumesc,” am spus eu, „sunt doar în trecere.”

„Haide că îți dau ieftin.”

„Eu nu sunt turist, sunt doar în trecere.”

„O, ești doar în trecere prin oraș?”

„Păi stau într-un hotel de aici, de câteva zile.”

„Ai venit la adunarea de aici?”

„Da, domnule.”

„Nu vreau să te rănesc, dar tu ascultă niște prostii acolo,” a spus el.

„Așa crezi?”

„Da.”

„Dar cum ai ajuns la concluzia aceasta?”

„Păi, omul acela vorbește despre ceva ce n-are habar.”

„Cum adică?”

„Păi, de exemplu soldatul acela care era paralizat din armată, și care s-a ridicat, aceea a fost doar actorie. Omul acela l-a cunoscut, iar el s-a întins ca și cum ar fi fost paralizat și a jucat teatru.”

„Dar te-ai dus la soldatul acela să-l întrebi cine era și dacă într-adevăr juca teatru pe targă?
Nu crezi că ar fi trebuit să verifici înainte ca să vorbești?”

„Uite cum stă treaba, eu nu vreau să te descurajez,” a zis el.

„Nu te teme că nu mă descurajezi.”

„Eu cred în știință,” a continuat el.

„Și eu.”

„Ei bine, ceea ce nu poate fi dovedit științific nu este bun.”

„Nu vreau să fiu diferit, dar eu cred că este viceversa,” am spus eu. „Eu cred că lucrurile care nu pot fi dovedite științific, sunt reale și durează.”

„Nu! Asta-i greșit! Privește în jur ce a făcut știința! Deci nu pot crede ce spui tu.”

„Dă-mi voie să te întreb ceva. Ești căsătorit?”

„Da,” a răspuns el.

„Îți iubești soția?”

„Sigur că da.”

„Apreciez aceasta. Și desigur o iubești diferit față de felul cum le iubești pe celelalte femei.”

„Desigur.”

„Deci? Ai copii? Ce îi face pe copiii tăi să fie diferiți de ceilalți copii?”

Discuția a continuat, iar la un moment dat el a spus:
„Vezi, nu este nici o sârmă în jurul nostru, nicăieri.”

„Așa este,” am spus eu, „dar iată că omul acela este dat peste tot în America. Fără nici o sârmă sau cablu, imaginea acelu om se transmite perfect, prin niște unde electronice.”

El a spus că nu înțelege acele lucruri, apoi a adăugat:
„Cred că este o înscenare.”

„O, nu este o înscenare,” am spus eu. „Nu pot spune aceasta, pentru că acolo vine o undă și am fost învățați că aceeași imagine vine drept la noi și acele imagini, și cântecele și tot ce se întâmplă trece prin noi. Când atinge un anumit cristal sau tubul acela care poate reflecta imaginea unui om, care călătorește prin eterul undelor în aer. Noi știm de unde vine, dar nu o putem vedea. Vezi, Dumnezeu trimite unda de eter aici jos. Poate trece prin milioane și milioane de oameni până ajunge în punctul acela, și acolo se reflectă.”

„Da, să zicem,” a spus el, „dar noi avem o stație de transmisie și ea transmite imaginea.”

O, El este încă Tatăl nostru din ceruri! Și Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi și L-a trimis pe Isus Hristos să moară în locul nostru, ca să putem fi neprihăniții lui Dumnezeu prin Hristos. Sunt atât de bucuroși pentru aceasta!

Vedeniile acestea sunt uneori o pricină de poticnire pentru oameni, pentru că nu le înțeleg. Uneori, oamenii cred că ele se întâmplă numai aici în adunare. O, cele de aici sunt doar o mică parte! Acolo afară vin cele mai multe.

De exemplu, astăzi stăteam în cameră. De obicei vinerea este o zi de post. Joi sau vineri nu mănânc, uneori până după-amiaza. Nu este nici un post regulat. Eu postesc în două zile pe săptămână. Un post lung este de mai multe zile, după cum îl pune Domnul peste tine. Acesta este doar un mod de respect și onoare în amintirea lui Dumnezeu, dar când îl cere El, este o poruncă.

După ora trei eu mănânc ceva ușor. Cineva mi-a spus că aici în apropiere este un loc unde poți mânca cu nouăzeci de cenți. Deci am planificat că vom merge acolo, dar nu am mai ajuns, ci ne-am dus la un alt restaurant, unde ne-am întâlnit cu niște prieteni cu care am stat de vorbă. După puțin timp au venit și două femei, iar Duhul a spus: „Cea cu pălăria albă...” Eu nu le-am mai văzut niciodată până atunci. Și ciudat, când una dintre ele a vrut să stea așa, s-a întors cu fața spre mine. Acesta este harul, fiindcă nimic nu are loc la întâmplare. Și ea s-a uitat direct la mine... Ciudat.

Chiar atunci, fiul meu care stă de ani de zile lângă mine pe platformă, mi-a pus o întrebare despre Mileniu sau așa ceva, iar eu i-am răspuns: „Billy, eu nu înțeleg acum aceste lucruri. Am unele gânduri cu privire la ele, dar nu le împărtășesc încă, deoarece pot fi la milioane de mile depărtare de adevăr.”

El nu știe de ce vă spun aceste lucruri, dar cred că tu ai observat Charlie, cum a schimbat subiectul dintr-o dată și a început să vorbească despre harul lui Dumnezeu. El nu a realizat atunci, dar Domnul mi-a făcut legătura cu duhul acelei femei. Ea nu era foarte sigură că eram eu, fiindcă mă văzuse doar cu o seară înainte. Eu m-am gândit: „Doamne, am văzut femeia, starea în care se află și ce s-a întâmplat.” Și am știut că avea nevoie

de ajutor.

După ce am terminat masa, o soră scumpă de aici a venit și ne-am plătit consumația. Ea și soțul ei.

Eu m-am dus să plătesc, cred că Billy și Charlie au observat, dar i-am lăsat să meargă deoarece am știut că femeia era chiar în spatele meu și venea după mine. Când m-a ajuns, ea a început să vorbească cu mine și atunci am putut să-i spun ce s-a întâmplat, acesta fiind începutul vindecării ei.

Era o femeie de vreo șaiszeci de ani, iar de când intrase în menopauză era foarte nervoasă și nu putea să scape nicicum de starea aceea. Și ea mi-a zis: „Te-am auzit vorbind o singură dată. Am venit de departe, iar aseară ai spus că trebuie să trec de acea barieră a sunetului ca să fiu vindecată. Toată ziua m-am luptat la bariera aceea.”

„Nu mai trebuie să te lupti, pentru că s-a terminat. Bariera sunetului este bariera dintre credință și necredință. Astfel, când treci de acea necredință, de umbra de îndoială, ești eliberată.”

Femeia nu reușea să scape nicicum de starea aceea de nervozitate și se gândea că este pierdută; că nu va mai scăpa niciodată. Ea este o credincioasă pentecostală, însă purta machiaj, părul scurt și toate celelalte; dar motivul pentru care umbla așa, era că voia să se scuture de simțământul ciudat pe care-l avea.

Billy nu știe de ce îi spun aceasta lui Charlie, dar acela era harul. Tu ai simțit deodată nevoia să vorbești despre har și ai spus: „De unde vine, cum este cu harul și de unde știi că l-ai primit?”

„Acesta este harul lui Dumnezeu,” am răspuns eu. „Pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a chemat; și cei pe care i-a chemat, i-a sfințit; și cei pe care i-a sfințit, i-a și proslăvit.” Aceasta a fost tot și ea nu trebuie să se mai îngrijoreze pentru nimic.

Ea a încercat să scape de lucrul acela; s-a dus și a făcut una sau alta să îndepărteze starea aceea, dar astăzi, biata femeie a găsit cheia, iar acum este bine. Poate este aici și în seara aceasta.

Acest exemplu arată cum lucrează harul lui Dumnezeu, cum face El lucrurile. El ne dă din belșug mai mult decât ne punem gândi. Nu este minunat acest lucru? Ba da.

Mâine dimineață este dejunul și l-am întrebat pe fratele Parker dacă trebuie să vorbesc. A spus că nu, așa că vă voi spune acum câteva cuvinte. Apoi, dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară vom intra puțin în Mesaj.

Nu vreau să fac ca și aseară, fiindcă m-am simțit rău stând între atâția învățători și teologi, ca dr. Lee Vayle și ceilalți frați care au diplome, au studiat Biblia și au fost educați în Ea, iar eu am adus un mesaj ca al meu. M-am gândit să vin să mă rog pentru copilul fratelui Parker, așa că este bine să rămân pe linia aceea, fiindcă suntem aici ca să ajutăm.

În seara aceasta aș vrea să vorbesc și să citesc din Scriptură, așa ca să nu ne ia prea mult timp, cam treizeci de minute. Apoi aș vrea să ne rugăm pentru bolnavi. Numai să credeți. Oricine știe că nici o ființă umană nu poate face aceste lucruri. Este imposibil. Vedeți? Trebuie să fie Duhul Sfânt. Tot ce putem face noi este să ne rugăm pentru bolnavi.

Eu nu pot vindeca pe nimeni, pentru că ei sunt deja

vindecați. Astfel, dacă cineva spune că el poate vindeca, să știți că este greșit. Dacă cineva spune că poate mântui, este greșit. Voi toți sunteți salvați, de aceea tot ce trebuie să faceți este să acceptați salvarea; să acceptați ceea ce a făcut Isus pentru voi. El a fost rănit pentru fărădelegile voastre și în rănilor Lui ați fost vindecați. Țineți mine! **Ați fost vindecați:** timpul trecut.

Tot ce trebuie să faceți este să acceptați ce a făcut El pentru voi. Asta-i tot. Voi toți sunteți sub sânge, toți, pentru că altfel Dumnezeu ar nimici totul. Voi sunteți sub sânge cât timp este o Jertfă de sânge pentru păcatele noastre. Dar dacă într-o zi vei pleca din lumea aceasta fără să accepți acea Jertfă, va trebui să stai tu însuși pentru păcatele tale; și pentru că ești deja condamnat, nu vei putea face nimic.

Dumnezeu face totul în chip minunat. Vedeți, credința vine în urma auzirii. Mărturisiți deci, vindecarea divină, credeți și acceptați. Dacă aș fi în cauză, eu așa aș face. Dacă nu puteți crede cuvintele mele, este în ordine, dar când este vorba de Cuvântul lui Dumnezeu, nu este așa. După ce Își trimite Cuvântul, El pune în biserică diferite daruri și lucruri prin care încearcă să ajungă la oameni, pentru că este plin de bunătate și iubitor.

Acum haideți să deschidem la **Evanghelia după Matei**, la **capitolul 15** și să citim de la **versetul 21 la versetul 28**:

„Isus, după ce a plecat de acolo, S-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

Și iată că o femeie canaanită a venit din ținuturile acelea și a început să strige către El: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncită rău de un drac.”

El nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și ucenicii Lui s-au apropiat și L-au rugat stăruitor: „Dă-i drumul, căci strigă după noi.”

Drept răspuns, El a zis: „Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.”

Dar ea a venit și I s-a închinat, zicând: „Doamne, ajută-mi!”

Drept răspuns, El i-a zis: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței!”

„Da, Doamne”, a zis ea, „dar și cățelei mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”

Atunci Isus i-a zis: „O, femeie, mare este credința ta; făcă-ți-se cum voiești.”

Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.”

Acum haideți să ne plecam capetele și să vorbim cu Autorul acestui Cuvânt.

Scumpul nostru Tată ceresc, ne apropiem de sanctuarul Tău sfânt, în Numele Domnului Isus. El este tot ce avem nevoie, fiindcă ai spus: „...și orice veți cere în Numele Meu, voi face...” (Ioan 14.13). Acesta este motivul pentru care nu venim în numele noastre, în numele unei biserici, în numele unei organizații, a unei națiuni sau a unei rase, ci venim în Numele Domnului Isus. În felul acesta, știm sigur că ne vei asculta, pentru că așa ai spus.

Tată, în seara aceasta nu Te rugăm să stai pe scaunul Tău de judecată, pentru că am fi condamnați, ci Te rugăm să stai pe scaunul Tău de îndurare unde căutăm adăpost.

Doamne, eu realizez dimensiunea acestei adunări și cum trebuie să fi curs din Tine atâta putere când Te-ai uitat peste acea mulțime de schiopi, orbi și slăbănogi de la scaldătoarea Betesda, dar cu toate acestea a fost un singur om spre care ai fost călăuzit și pe care l-ai vindecat. Și când ai fost întrebat, ai răspuns: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai.”* (Ioan 5.19). Doamne, vrei să ne arăți care este voia ta cu privire la mulțimea de bolnavi de aici? Noi așteptăm mișcarea apei, pentru ca bolnavii să intre și să fie vindecați.

Dumnezeule, Te rog să ierți păcatul necredinței, fiindcă mărturisim că încă suntem departe de ceea ce ar trebui să fim ca lucrători și ca și creștini. Fii deci îndurător cu noi, o, Dumnezeule milostiv!

În seara aceasta strigăm spre Tine, Doamne, la fel ca tatăl care a strigat odată pentru copilul lui bolnav de epilepsie și a zis: *„Doamne, ajută necredinței mele.”* După ce am citit despre această făgăduință scumpă din Biblie, și am văzut ce poate face credința, strigăm și noi: *„Doamne, ajută necredinței mele!”* Trimite prezența Domnului Isus în mijlocul nostru, în timp ce vom vorbi Cuvântul, și fie ca Cuvântul să devină trup, iar duhul nostru să-L prindă. Îngăduie ca în timp ce trec orele și minutele, să putem vedea tot mai clar apropiata revenire a Domnului Isus. Doamne, noi nu știm cât suntem de aproape de acest eveniment, dar vedem că secerișul este aproape. Deci, ajută-ne în seara aceasta.

Binecuvântează Cuvântul citit și adună slavă Numelui Tău, Nume în care Te rugăm: în Numele Domnului Isus, și spre slava Lui. Amin.

Din textul pe care l-am citit în seara aceasta, aş vrea să scot subiectul „**Perseverența**”.

„A fi perseverent” înseamnă „a avea un țel și a fi stăruitor.” Îmi place cuvântul acesta și este foarte potrivit pentru biserica acestui timp, mai clar spus: biserica ar trebui să fie perseverentă pentru a-și atinge țelul.

Oamenii din toate timpurile care au avut credință în ceea ce au încercat să obțină, au fost perseverenți. Indiferent ce încerci să obții, tu trebuie să crezi în ceea ce faci.

Odată, un doctor mi-a spus: „Frate Branham, dacă oamenii ar crede că mergând afară și atingând un pom vor fi vindecați, eu cred că chiar se va întâmpla.”

„Frate scump, omul nu poate căpăta credință atingând un pom! Credința trebuie să se bazeze pe ceva, de aceea, când cineva poate să-și bazeze credința pe Cuvântul lui Dumnezeu, poate fi perseverent fiindcă este în Cuvânt și va primi ceea ce cere.”

Un frate de culoare din sud spunea că mai bine stă pe Cuvânt decât în cer. Cineva care l-a auzit ce spunea, l-a întrebat: „De ce vorbești așa?” Și fratele a răspuns: „Pentru că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece.” Deci este adevărat! Tu poți avea ceva doar dacă stai pe Cuvânt; nu stând pe ce a spus sau a învățat cineva, nici pe ce a spus un predicator sau un doctor, ci stând pe „Așa vorbește Domnul!” Atunci poți avea cu adevărat ceva de care să te ții.

Orice om care vrea să realizeze ceva, trebuie să aibă întâi de toate credință; trebuie să creadă. Așa a făcut și George Washington

care este numit și „părintele națiunii noastre.”

Se spune că în noaptea dinaintea luptei de la Valley Forge, înainte de a trece râul acela înghețat, a stat toată noaptea și s-a rugat în genunchi pe zăpadă, deoarece voia să afle care era voia lui Dumnezeu. Delaware era plin de gheață și doar jumătate din soldații americani erau încălțați, dar Washington a căutat adăpost în Domnul, iar a doua zi a trecut râul împreună cu soldații săi, pentru că a fost perseverent. Gloanțele i-au străpuns mantaua dar nu l-au atins, pentru că s-a încrezut în Dumnezeu. El l-a căutat pe Dumnezeu și a primit răspuns, așa că a putut fi perseverent.

Aceasta trebuie să facem și noi. Înainte ca să poți face voia lui Dumnezeu, trebuie să afli care este aceea; apoi trebuie să te ții de ea până îți atingi țelul. Trebuie să fim ca femeia de care v-am vorbit și care încerca să treacă de acea „barieră a sunetului.” Se spune că după ce avionul trece de bariera sunetului, ia viteză și merge fără nici o opreliște.

Ei bine, când te poți ruga până când treci de bariera îndoielii, alergi liber, poți merge înainte; atunci nu te mai poate necăji nimic, fiindcă alergi liber; ai trecut de necredință și totul este bine stabilit, totul s-a sfârșit. Când ai în inimă asigurarea că va fi așa cum ți s-a spus, ești la fel de bucuros ca și când s-ar fi întâmplat deja.

De exemplu, dacă aș simți că mor de foame, iar o bucată de pâine mi-ar salva viața, și aș cere de la cineva o bucată de pâine, iar el mi-ar da douăzeci și cinci de cenți (prețul unei bucăți de pâine), m-aș bucura de acei bani ca și cum aș avea deja o bucată de pâine în mână, fiindcă ei reprezintă puterea de cumpărare a acelei pâini.

Ei bine, aceasta este credința.

Când te poți ruga până când primești asigurarea, poți fi cât se poate de bucuros că, de exemplu: cancerul a plecat, și să strigi cât poți de tare, pentru că ai puterea de cumpărare, credința care mișcă toate lucrurile. Atunci ești perseverent și nimeni nu-ți mai poate spune nimic altceva, fiindcă ai trecut dincolo de bariera sunetului, a necredinței, ești liber, poți cumpăra ceea ce vrei și ești stăruitor.

Aseară am vorbit despre Noe. Când a auzit Glasul lui Dumnezeu care a vestit judecata ce urma să vină și i-a spus ce trebuia să facă, el a devenit perseverent.

Pe Noe nu l-a interesat câți ecleziaști s-au ridicat și au spus: „Noe, ești greșit!”, el a mers mai departe și a construit arca. Poate batjocoritorii au venit cu miile și au spus: „Uitați-vă la bietul bătrân! Priviți-l ce face!”

Poate s-au ridicat și oamenii de știință și au spus: „Uite ce e, Noe, noi te iubim, dar ți-ai pierdut mințile. Avem aici un instrument cu care vedem până pe Lună și putem să-ți demonstrăm că nu există nici o apă care ar putea cădea pe pământ.”

Poate Noe le-a răspuns în felul următor: „Nu mă interesează ce spune instrumentul vostru. Voi priviți la un instrument, dar eu mă uit la Dumnezeu și la ceea ce a făgăduit El că va face.” Asta-i tot. Depinde la ce te uiți, unde este credința ta. Dacă instrumentul spune așa, credința ta poate ajunge doar atât de departe: până la instrumentul tău.

În urmă cu vreo cincisprezece ani, am fost chemat de un frate scump să mă rog pentru copilul lui care era pe moarte din cauza difteriei (boală infectocontagioasă manifestată prin apariția de false membrane în gât, pe laringe, bronhii, pe conjunctivele ochilor și în nări). Avea probleme și cu inima și i-au făcut o

electrocardiogramă care arăta că inima lui era gata. Am uitat care erau valorile, dar era gata. Părinții lui m-au așteptat două sau trei zile, apoi m-au chemat din adunare și mi-au zis: „Dacă nu vii acum...”

„Păi, chemați pe altcineva,” le-am spus eu. „Dumnezeu are slujitori peste tot.”

„Frate Branham, dar nu înțelegi...” mi-a zis tatăl copilului.

„Încerc să înțeleg, dar sunt obosit și în plus, nu este corect să mă duc într-un loc, iar în celălalt nu. O pot face numai dacă mă trimite Duhul Sfânt.”

„Noi am stat în adunare timp de o săptămână și am văzut cum Duhul Sfânt le-a spus, de pe platformă, unor oameni pe care îi cunoșteam și unor vecini de-ai noștri exact ce și cum să facă. Frate Branham noi știm că tu nu ai putea face aceasta, ci trebuie să vină de la Dumnezeu. De aceea, credem că dacă vei veni și te vei ruga pentru băiatul meu, se va face bine.”

Ei bine, el era perseverent, era foarte insistent, așa că mi-am luat haina și am plecat cu ei. Când am ajuns la spital, am fost întâmpinat de doctorul care se ocupa de el și care mi-a spus: „Eu nu l-aș deranja pe băiat pentru că poate muri în orice clipă.” Doctorul aparținea altei biserici, pentru că l-am întrebat.

„Bine, domnule, dar băiatul este pe moarte!”, i-am spus eu. „Tu nu ești creștin?” Atunci mi-a spus că aparține la o anumită biserică.

„Dacă băiatul ar aparține de biserica voastră, iar

preotul ar vrea să-i dea ultima împărtășanie, nu l-ai lăsa să intre la el?"

„Ba da,” a răspuns el.

„Ei bine, acest tată crede că dacă mă voi ruga pentru fiul lui, se va face bine; el crede așa cum crezi tu că băiatul va fi salvat dacă îi dă preotul ultima împărtășanie.”

A trebuit să fiu și eu puțin insistent ca să pot primi ceea ce voiam. În cele din urmă m-a lăsat să intru, iar sora medicală a ieșit afară cu nasul puțin ridicat. După plecarea ei, am îngenuncheat cu toții în jurul patului. Băiatul era inconștient.

Mi-am pus mâinile peste el și am rostit câteva cuvinte.

Am spus: „Tată, Dumnezeule, bărbatul acesta strigă pentru fiul lui. El m-a rugat să vin aici, dar tot ce știu să fac este să Te rog pe Tine, și Te rog să-i cruți viața în Numele Domnului Isus.” După ce am spus aceste cuvinte, m-am ridicat.

Imediat tatăl copilului s-a întors spre soția lui, a cuprins-o în brațe și i-a spus plângând: „Nu-i așa că este minunat, mamă?” M-am uitat și am văzut cum o asistentă și-a întors capul și s-a uitat la ei.

Tatăl copilului a continuat: „Gândește-te, Bob al nostru va fi bine! O, lăudat să fie Domnul!” Apoi s-au întins amândoi peste băiat, mi-au strâns mâna și mi-au zis: „Îți mulțumim, frate Branham, că l-ai ascultat pe Domnul și ai venit să te rogi rugăciunea credinței pentru fiul nostru.” Eu nu am spus decât o rugăciune.

Atunci asistenta a spus:

„Domnule, cred că nu înțelegeți!”

„O, ba înțeleg,” a răspuns tatăl copilului.

„Îți iubești băiatul?”

„Sigur că îl iubesc.”

„Atunci cum poți să te porți așa când fiul tău este pe moarte? Băiatul nu poate să respire fără aparat și poate muri în orice clipă. Inima lui bate doar...” Nu mai știu ce avea, dar cred că una dintre valvele de la inimă era blocată de ceva.

Ea a continuat: „El este inconștient; este prea slăbit ca să mai știe ceva, iar voi vă bucurați și vă purtați în felul acesta, deși vedeți că este pe moarte!”

Atunci bătrânul gentleman a pus mâna părintește pe umărul asistentei, care nu avea mai mult de optsprezece ani, și i-a zis: „Ascultă, scumpa mea: știu că tu te uiți la aparatul acela, pe care sunt sigur că îl cunoști, dar eu mă uit la făgăduința din Cuvântul lui Dumnezeu și știu că băiatul meu va trăi, pentru că El a spus că rugăciunea făcută cu credință îl va salva pe cel bolnav. Tocmai aceasta s-a făcut pentru băiatul meu.”

Aceasta s-a întâmplat cu cincisprezece ani în urmă, iar acum băiatul acela este căsătorit și are doi copii. Vedeți insistența? El a crezut indiferent ce a spus aparatul acela. De ce? Pentru că nu s-a încrezut în aparatul acela, ci a crezut făgăduința lui Dumnezeu.

După ce a auzit făgăduința lui Dumnezeu, Noe a putut să fie stăruitor, perseverent. Moise, a fost învățat de mama sa, de iubita noastră soră Iochebed. Mama lui l-a învățat și i-a spus cum viața lui a fost cruțată și n-a ajuns hrană pentru crocodili, și cum a fost născut pentru a fi un eliberator. I-a spus cum sora sa Miriam, care era o prorociță, l-a urmărit de pe mal până când a ajuns în locul unde se scălda fiica Faraonului, și cum Dumnezeu l-a scos din apă și l-a crescut în palatul lui Faraon, pentru că el urma să elibereze poporul aflat în robie. El știa toate acestea teoretic, cu intelectul, dar vedeți prima greșeală...

Fii atentă Biserică! Tu poți cunoaște Cuvântul teoretic; poți ști că Biblia spune că rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav, dar este altceva să te rogi până când Dumnezeu îți spune că rugăciunea făcută cu credință te-a mântuit. Este o mare diferență.

Teoretic, intelectual, Moise a știut că era un eliberator, dar când s-a gândit că poporul lui Dumnezeu îl va înțelege de ce l-a ucis pe acel egiptean, și i-a ajuns la urechi primul zvon, n-a fost deloc perseverent, ci a fugit. Chiar înainte să ajungă Faraon, el a luat calea pribegiei și a fugit în pustiu, pentru că n-a fost perseverent deloc. Moise nu era prea sigur, pentru că cunoștea doar partea teoretică din Cuvânt, adică făgăduința.

Dar într-o zi a văzut un rug care nu se mistuia, așa că s-a dus sus, pe coama dealului, să vadă ce era. În acel rug aprins era Stâlpul de Foc care avea să-l însoțească și să-l învețe în toate zilele vieții lui. Și din acel Stâlp de Foc s-a auzit un Glas care i-a zis: „Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui... M-am coborât ca să-l izbăvesc din mâna egiptenilor și să-l scot din țara aceasta, așa cum i-am făgăduit lui Avraam. Acum du-te la ei!” (Exod 3.7-8).

Astfel, Moise s-a dus drept înaintea lui

Faraon și i-a zis: „Lasă poporul acesta să plece!” De ce? Pentru că vorbise cu Dumnezeu, față în față, și fusese însărcinat de El. Eu cred că dacă predicatorii de astăzi n-ar lua acest Cuvânt doar teoretic, ci ar găsi un loc în spatele deșertului, pe acele nisipuri sfinte unde Satan nu poate să-și pună picioarele murdare ale necredinței, și ar sta acolo până când vine un mesaj de la Dumnezeu și îi pune în slujbă, n-ar mai putea fi clintiți nici chiar de toți diavolii. Atunci ar ști că sunt chemați de Dumnezeu.

Eu cred că fiecare creștin ar trebui să facă aceasta. Înainte să-L mărturisești pe Duhul Sfânt și să ai botezul Lui, între tine și Dumnezeu ar trebui să existe o anumită legătură, astfel încât nici un intelectual din lume să nu poată explica ce s-a întâmplat cu tine. Voi știți la ce mă refer pentru că ați fost acolo. Ați avut mărturia Lui și știți că este așa. Aceasta este o cerință a Lui, pentru că Isus le-a spus ucenicilor: „Așteptați în cetate! Voi știți teoria, cunoașteți Cuvântul, dar așteptați în Ierusalim până când sunteți umpluți cu putere de sus.” Vedeți? Ei au știut.

Micuțul David, un flăcău necioplit, păstorea turma tatălui său în spatele deșertului. Și iată că într-o zi a venit un urs și i-a luat un miel; dar David s-a dus după el, și-a scos praștia și l-a omorât.

În altă zi, a venit un leu și i-a luat o oaie. Aceea era turma tatălui său. Dar David s-a luat cu praștia după el, nu cu o pușcă, ci cu o praștie cu o piatră în ea, și l-a doborât. Vedeți, el se încredea în Dumnezeu. Astfel, a învârtit praștia, a lovit leul și l-a pus jos, iar când leul s-a ridicat și a încercat să-l atace, l-a omorât și a luat oaia înapoi. De ce era perseverent David? Pentru că avea în grijă oile tatălui său.

Cred că așa ar trebui să simtă orice păstor.

Noi suntem făcuți răspunzători de Dumnezeu pentru oile Tatălui. Creștinilor, bătrânul diavol de boală a intrat în mijlocul vostru și vrea să vă scoată afară. Eu nu am educație și nu știu nimic despre medicină, dar am această

praştie mică a rugăciunii, și vin în seara aceasta după tine și te voi aduce înapoi, pentru că El a promis că rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav.

Poate marii intelectuali, oamenii de știință și medicii ar râde de aceasta. Eu nu știu nimic despre acestea. Sunt ca David care a încercat să îmbrace haina ecleziastică a lui Saul, dar nu i s-a potrivit. Acea haină nu se va potrivi niciodată unui slujitor adevărat al lui Dumnezeu. Astfel, David a spus: „Lăsați-mă să mă duc cu ceea ce am testat deja.”

Aceasta-i tot ce știu și eu, credincioșilor: să mă duc cu ceea ce am testat și știu că este Adevărul. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, iar eu stau pe El. Haideți să căutăm copiii bolnavi și să-i aducem înapoi la pășuni verzi și ape liniștite, la sănătate și putere.

Așa cum am spus și aseară, atunci când a fost încercuit de filistenii, Samson nu a avut la îndemână decât o falcă de măgar, dar când a simțit cele șapte șuvițe de păr din capul lui, a fost stăruitor.

Șamgar, poate mulți dintre voi nici n-ați citit despre el în Biblie... a fost unul dintre judecătorii lui Israel. Despre el este scris un singur verset. (Judecători 3.31). Tocmai secerase, iar copiii lui erau slabi și flămânzi. Și iată că filistenii au venit imediat să le ia tot.

Șamgar și-a pus grâul în grâнар și se gândea: „Poate așa vom putea trăi. Voi vinde ceva din el și anul acesta voi cumpăra și o rochie pentru nevasta mea.” Dar chiar atunci a auzit ceva. A deschis ușa de la hambar și a privit afară, iar acolo a văzut o mulțime de filistenii cu armuri, scuturi, săbii și sulițe, soldați instruiți care veneau să-i ia recolta de grâu.

El nu era soldat, ci fermier. Din câte știu, nu avea nici măcar sabie, dar și-a amintit: „Sunt evreu și sunt tăiat împrejur. Sunt un copil al lui Dumnezeu și am un drept. Am acces la același Dumnezeu al lui David; la același Dumnezeu al lui Moise; la același Dumnezeu al lui Daniel.” Și Duhul a venit peste el, iar atunci a apucat un otic de plug (Lopățică cu care se curăță de pământ brăzdarul și cormana plugului) și a ucis șase sute de filistenii cu el.

Odată a trebuit să predic pe un stadion, pe care erau câteva mii de oameni care mă așteptau. Aceasta m-a încurajat pentru că era un semn mic: „Nu contează mărimea câinelui din luptă, ci mărimea luptei din câine.” Eu m-am gândit de multe ori la însemnătatea acestor cuvinte, fiindcă ele înseamnă „multă insistență din partea creștinilor.” Vedeți? „Dumnezeu a promis, deci este al meu!” Așa este.

Ioan Botezătorul era foarte insistent. Poate Caiafa și unii dintre preoți i-au zis:

„Aici este reverendul doctor Ph.D. Cutare și Cutare. Nu crezi că el este potrivit să fie Mesia?”

„Nu, nu este el,” a răspuns Ioan.

I-au adus un altul și i-au zis: „Acesta este un om bun, ce zici de el?”

„Nu este nici el!” Spunea aceasta deoarece a știut Cine era El atunci când a văzut porumbelul acela coborând din cer. Aceasta l-a făcut să fie insistent.

O, ar fi atâtea de vorbit despre aceasta din Biblie!

S-o privim acum și pe femeia grecoaică. Mai întâi de toate trebuie spus că ea era o grecoaică, deci era dintre neamuri, nu o evreică. Dar a auzit despre Isus. A auzit și părerea criticilor, dar ea nu i-a luat în seamă.

Întotdeauna este câte o piedică, dar într-un fel sau altul, credința găsește o cale pe care oamenii nu o văd. Credința îți găsește sursa. Așa trebuie să se fi întâmplat și cu femeia aceasta a cărei credință a găsit o sursă.

În Evrei 4.12 scrie că *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, cade desparte măduva de oase și deosebește gândurile și pornirile inimii.”*

Acesta este motivul pentru care Isus putea deosebi gândurile oamenilor: El era Cuvântul. Și dacă Cuvântul este în voi, El face deosebirea. Există un singur lucru care poate mânui acel Cuvânt, iar acela nu este educația, vă asigur de aceasta. Credința este singura care poate mânui Sabia Cuvântului. Așa cum am spus și aseară, credința în Cuvântul lui Dumnezeu va tăia o cale prin orice obstacol. Dar trebuie să crezi.

Femeia aceasta a întâmpinat multe piedici, dar credința ei nu a avut nici o piedică. Nu! Credința nu are nici un fel de piedică; credința doar crede.

Eu nu am nici o piedică. Tu ai trecut de bariera sunetului, așa cum am spus despre femeia aceea. Credința nu are nici o piedică. Poate tu ai, dar credința ta nu are nici un fel de piedică.

Poate i s-a spus: „N-ai ce căuta acolo, pentru că tu ești grecoaică, iar El este evreu!” Vedeți, ei încercau să pună o barieră rasială, dar credința nu are bariere rasiale, nu cunoaște niciuna. Ei n-au reușit s-o oprească cu aceasta, fiindcă femeia s-a gândit: „Dacă El este Cine cred eu că este, adică Dumnezeu, înseamnă că este Creatorul oricărei făpturi. Dacă nu este Dumnezeul întregii creații, atunci nu este Dumnezeu!” Acesta este un fel bun de a privi lucrurile. Pe ea nu o interesa că era grecoaică; era stăruitoare oricum, avea perseverență.

Poate cineva a venit la ea și i-a zis:

„Zilele minunilor au trecut, nu mai există așa ceva!” Dar indiferent câte i-au spus, ea a continuat să fie stăruitoare. Poate că lucrul acela era pentru cei care nu credeau, dar nu erau și pentru ea, fiindcă înăuntrul ei se întâmplase ceva care o făcea să știe că nu au trecut.

Până nu treci de bariera aceea nu se întâmplă nimic. Tu trebuie să treci de bariera necredinței care spune: „Dumnezeu a făcut aceasta cândva, dar acum nu mai este!” El este încă Același Dumnezeu care a fost întotdeauna. Dacă astăzi nu mai este Același Dumnezeu, înseamnă că nu a fost niciodată Dumnezeu. Înțelegeți? Asta-i tot! Dumnezeu nu Și-a pierdut puterea, ci omul și-a pierdut credința, ceea ce înseamnă că omul trebuie să meargă înapoi la făgăduință și să creadă.

Femeia era perseverentă. Dacă pentru toți ceilalți zilele minunilor trecuseră, acest lucru nu era valabil și pentru ea. Ea a ajuns la acea barieră a sunetului; s-a prins de Ceva; Ceva a atins-o.

Ei bine, acolo este întotdeauna un alt grup, iar unii dintre ei au spus probabil: „Soțul tău este un om de afaceri și aparține de biserica aceasta mare de aici, iar dacă te duci cu grupul acela, te va părăsi cu siguranță!” Aceasta este o barieră mare de trecut, dar vă spun ceva: dacă ai o credință ca a ei, nici n-o vei lua în seamă. Așa este. Nu avea nici o importanță: cu soț sau fără soț, ea era pe drum să se întâlnească cu

Isus, și era perseverentă.

Poate acolo era un grup care spunea tot timpul: „Stai puțin, Lidia (sau cum s-o fi numit ea)! Dacă te duci acolo va râde tot neamul tău de tine, pentru că aceasta nu este nimic altceva decât o fabulă evreiască. Și noi am auzit tot felul de povești din acelea, dar nu este nimic adevărat, sunt doar niște cântece pe care le cântă, niște balade.”

Să știți că grupul acesta există și astăzi.

Femeia știa că dacă va ajunge la grupul acela va fi bătaia lor de joc, dar a continuat să fie perseverentă. S-a dus înainte și a trecut și de grupul acela.

Dar acolo era și un grup de predicatori. O, de acela era greu de trecut! „Ascultă, Lidia...” Eu am numit-o Lidia și sper să nu fie nici o „Lidia” pe aici, dar dacă este, nădăjduiesc să aibă aceeași credință ca femeia aceasta. Așadar, a ajuns la asociația predicatorilor, iar aceștia au spus: „Vrem să-ți spunem un singur lucru: Tu ești o membră a bisericii noastre, dar dacă te duci acolo, te vom da afară! Te vom excomunica și vei fi bătaia de joc a tuturor! Chiar și soțul tău va divorța de tine și își va lua o soție care va arăta mai bine decât tine!”

Dar nici aceste amenințări nu au împiedecat-o să meargă mai departe. Nici scrisoarea de excludere și nici altceva nu a oprit-o. De ce? Pentru că avea credință, iar *„...credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”* (Romani 10.17). Femeia era perseverentă și a trecut de orice barieră pusă în drumul ei.

La urmă a ajuns la Isus și s-a gândit: „Gata,

totul s-a sfârșit!” Așa se gândesc și unii oameni după ce primesc Duhul Sfânt: „Este gata, s-a terminat!”, dar nu este așa! Acesta este doar începutul. Tu ai nevoie să fii perseverent atunci când ai ajuns.

Astfel, când a ajuns la Isus, femeia a primit o scutură zdrăvănească. Eu cred că El știa că ea avea să vină, iar când a ajuns, a trecut-o cu vederea dându-i de înțeles că nu a fost trimis pentru rasa ei. O, ce dezamăgire trebuie să fi simțit! Dar credeți că aceasta a oprit-o cumva? Nicidecum! Ea l-a numit „Fiul lui David,” dar neamurile nu se puteau apropia de El ca Fiu al lui David. Nu, nu! Fiul lui David este descoperirea Lui ca Împărat, iar El este Împăratul lui Israel. Pentru Biserică Hristos este „Domnul”, nu „Împăratul.” Amin. El este „Soț”, iar Sara l-a numit pe Avraam, „domnul meu.” Astfel, El este Domnul Bisericii și Împăratul lui Israel.

Apoi femeia s-a închinat înaintea Lui și l-a zis: „Doamne, ajută-mi!”, dar Isus i-a răspuns: „Eu nu am fost trimis să iau pâinea de la copii și s-o dau câinilor!” O, vai! Dacă ar fi fost o penticostală modernă, femeia l-ar fi întors imediat spatele, apoi și-ar fi ridicat nasul și ar fi spus: „Nu voi mai veni niciodată la o astfel de adunare!” De ce ar face aceasta? Pentru că ei nu au nădejdea pe care o avea ea. Așa este. Ea a auzit de lucrările Lui și credința ei s-a prins de aceasta. Ea avea un motiv, avea o nevoie și nu avea de gând să se lase de El. Așa este. Îmi place aceasta. Ea se ținea tare de El chiar dacă a numit-o „câine”, un neam de oameni mai josnic decât câinii.

El i-a spus: „Nu sunt trimis la rasa ta, ci sunt trimis doar la oile pierdute ale casei lui Israel.”

Dar ea l-a zis: „Doamne, ajută-mi!”

„Nu se cuvine să iau pâinea copiilor și s-o arunc la căței!”

Femeia aceasta nu era o plantă de seră care trebuia dădăcită. Nu, nu. Ea nu era o așa-zisă credincioasă, un hibrid modern din recolta de astăzi. Ea nu a spus: „Eu sunt metodistă și nu trebuie să iau aceasta...” Nu, nu! Acesta este un hibrid; este altoit în vreo organizație. Dar un creștin adevărat, de rasă nobilă, este născut din Cuvântul lui Dumnezeu și se ține de El indiferent ce s-ar întâmpla.

Cel

mai bun exemplu de hibrid este catârul. El nu știe de unde se trage, pentru că nu este nici cal, nici măgar, ci este un amestec între cal și măgar. El nu este dintre neamuri, ci este mai rău, și așteaptă toată viața să poată să te lovească înainte de a muri. Poți striga la el cât vrei: „Ho! Ho!” fiindcă își va ciuli urechile mari și va continua să meargă. El nu știe nimic pentru că este un hibrid.

Aceasta este problema și cu biserica de astăzi: sunt prea mulți hibridi care se numesc creștini. Așa este. Ei își ciulesc urechile și zic: „Zilele minunilor au trecut! Zilele minunilor au trecut!” Acești oameni nu știu dacă sunt credincioși sau păcătoși; nu știu dacă sunt credincioși sau necredincioși! Sunt niște hibridi!

Orice este hibrid, este în afara căii adevărate. Ar trebui să ne oprim puțin aici ca să vedeți de unde vine sămânța originală. Hibridul nu știe de unde vine; nu știe cine este mama și tatăl lui; nu știe nimic despre genealogia lui. Nu, nu știe, pentru că nu are pedigriu. Nu poate avea, pentru că nu se poate reproduce.

Aceasta este problema cu biserica de astăzi: nu se poate reproduce pentru că este o grămadă de hibridi. Ei nu știu dacă sunt copiii lui Dumnezeu sau ai denominațiunii. Tot ce știu este să producă membri, nu creștini. Poate n-ar fi trebuit să spun aceasta, dar am spus-o. Așa este. Ei nu știu unde aparțin, ci știu doar că sunt metodiști, baptiști, pentecostali. Aceasta-i tot ce știu.

Dar ce minunat este cel de rasă pură! O, el poate să-ți spună cine este mama și tatăl lui, bunica și bunicul și toți înaintașii lui, pentru că îi știe. El este bun și blând, iar dacă vorbești cu el te ascultă. Își pune capul pe umărul tău și este plin de dragoste. De ce? Pentru că este de rasă pură, pursânge.

La fel este și creștinul de rasă pură născut din Duhul lui Dumnezeu. El nu intră în tot felul de argumentări denominaționale. El știe Cine este Tatăl lui; știe de unde vine; știe de unde vine Duhul și cine l-a născut. El nu argumentează crezurile voastre și cu el poți vorbi despre dragoste, despre vindecarea divină și toate aceste lucruri, fiindcă este născut din Dumnezeu.

Pe el nu trebuie să-l bați fiindcă se va lăsa încărcat de toată roada Duhului. Așa este. Ce frumos! Dar creștinii hibridi pe care-i avem astăzi...

Dar femeia nu era un hibrid. Nu, domnilor.

Priviți ce a spus ea atunci când Isus a zis: „Eu nu am fost trimis la neamul tău...”, pentru a o pune la încercare. Ea a trecut prin multe încercări până când a ajuns la Isus, iar atunci a avut parte de o mare dezamăgire pentru că El i-a spus: „Nu am fost trimis la neamul tău!”

Ea l-a zis: „*Doamne, ajută-mi!*”, la care El i-a răspuns: „*Nu se cuvinte să iau pâinea copiilor și s-o dau la câini.*” Ascultați acum răspunsul femeii: „Așa este, Doamne.”

O, credința va admite întotdeauna că Cuvântul are dreptate! Da, domnilor. „Așa este, Doamne, dar eu vreau numai firimiturile.”

Un credincios modern nu va spune niciodată aceasta, ci va zice: „Să vii imediat și să faci ce-ți spun, pentru că altfel nu primesc nimic!” Așa a făcut Naaman care încerca să scape de lepră în felul lui.

Dar tu trebuie să iei totul așa cum îți este adus de El, și să-L urmezi. Da. Ea s-a mulțumit doar cu firimiturile căzute pe jos. Să nu uitați că această femeie nu văzuse niciodată o minune. Ea era grecoaică, era dintre neamuri ca și curva Rahav, dar a crezut oricum.

Curva Rahav era o proscrisă, o prostituată, dar când a auzit mesajul iscoadelor, nu a spus: „Ia să vină Iosua la mine să văd dacă este înalt, cât este de chipeș ce frizură are, cât de dichisit se îmbracă sau dacă este lat în umeri.” Pe ea n-a interesat-o cum arăta el, ci a spus: „Am auzit ce a făcut Dumnezeu pentru voi.” Vedeți? „Nu mă interesează cum arată Iosua, nici câte diplome are sau dacă n-are. Știu că Dumnezeu este cu voi și vreau să fiu ocrotită de mânia Lui.” Amin. „Nu mă interesează dacă vă numesc holly-rollers, fanatici sau cum vă mai spun, eu Îl vreau pe Dumnezeu, vreau harul și puterea Lui, vreau dragostea și iertarea Lui, indiferent cum mă vor numi ceilalți. Pe mine nu mă interesează cum arată Iosua, eu vreau să-L văd pe El. Vreau să văd harul și îndurarea Lui față de mine.” Aceasta ne trebuie și nouă.

Priviți această femeie care s-a apropiat în mod corect de darul lui Dumnezeu. Ce diferență față de acei farisei încrezuți! Ce diferență era și față de conducătorii evrei care spuneau: „Să Te vedem că faci o minune!” Aceasta este purtarea ecleziaștilor.

Dar femeia aceasta neștiutoare dintre neamuri a spus doar: „Doamne, eu vreau numai firimituri. Tu știi că și câinii se hrănesc cu firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor, iar eu numai atât doresc.”

Ea nu a spus: „Să vii acasă la mine și să-Ți pui mâinile peste fiica mea!” Nu a spus nici: „Dacă vei veni, vei vorbi în limbi și-mi vei vorbi despre aceasta, voi crede.” Nu, nu a spus așa ceva, ci a zis: „Eu vreau doar firimiturile care cad de pe masă.” Vedeți, ea se apropia în mod corect de darul lui Dumnezeu, și este primul om dintre neamuri pentru care Isus a făcut o minune.

Credința este smerită și admite întotdeauna că Cuvântul are dreptate.

Uitați-vă la Marta și la Maria. Oamenii își băteau joc de ele... Când a murit Lazăr, Marta s-a dus să-L caute. Priviți cât de stăruitoare a fost ea, cât de perseverentă.

Ea a trebuit să treacă peste toate criticile care spuneau: „Unde este predicatorul acela holly-roller care umbla pe aici și spunea că îl iubește pe fratele tău?” Vedeți, Isus știa totul pentru că Tatăl Îi spusese: „Pleacă de aici și așteaptă până când va muri Lazăr, iar atunci Te voi aduce înapoi!” El a spus că nu face nimic altceva decât ce vede pe Tatăl făcând. Aceasta este corect.

Deci El a plecat, iar ei au trimis după El, dar Isus nu a venit. Îmi imaginez cum râdeau oamenii și ziceau: „Acum unde este? Ha, ha! A fugit!” Apoi au trimis din nou după El, dar Isus a plecat și de data aceasta în altă cetate, iar în final le-a zis ucenicilor Săi: „Lazăr, doarme.”

„Doamne, dacă doarme, are să se facă bine,” au răspuns ei.

Atunci Isus le-a spus pe față: „Lazăr a murit. Și mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum, haidem să mergem la el.” (Ioan

11.12-15).

Dar Marta nu L-a auzit spunând acesta cuvinte, așa că iat-o venind înaintea Lui stăruitoare.

„Doamne,” I-a zis ea lui Isus, *„dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!*

Dar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.” (v. 21-22).

„Dar, frate Branham, doctorul mi-a spus că... dar chiar și așa cred.”

„Sunt bolnav de patruzeci de ani... dar chiar și așa, Doamne...”

„Eu am încercat să primesc Duhul Sfânt de multă vreme... dar chiar acum stau în prezența Ta, fiindcă știu că „...orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.” Vedeți, El vă încearcă să vadă cât sunteți de stăruiți. Nu vă dați bătuți! Dacă credința voastră este ancorată bine, nu va ceda, ci va spune: *„Dar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu Îți va da Dumnezeu.”*

Isus S-a întors spre ea și i-a zis: *„Da, Marta, fratele tău va învia.”*

„Da, Doamne, el a fost un băiat bun și „știi că va învia la înviere, în ziua de apoi.”

Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.

Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” (Ioan 11.24-26).

Marta ar fi fost îndreptățită să fie supărată și să-l spună: „De ce nu ai venit când Te-am chemat? Am părăsit biserica, am părăsit organizația, mi-am părăsit prietenele, nu am mai mers la partide de cărți, nu am mai mers la club; am lăsat totul și Te-am urmat pentru că am crezut în Tine!” Să nu uitați că în vremea aceea încă nu fusese dat Duhul Sfânt.

Deci, ea ar fi putut să spună: „Am părăsit totul și Te-am urmat, dar când am avut nevoie de Tine, nu ai venit. Când am trimis după Tine, nu m-ai băgat în seamă și Te-ai dus mai departe. Am trimis a doua oară după Tine, dar Tu m-ai ignorat din nou.” Se pare că Marta ar fi avut ce să-l reproșeze, dar ea a uitat de toate acestea, și a dorit un singur lucru: să ajungă la El. Vedeți? Și din pricina aceasta a primit ceea ce a cerut.

Așa a mers și femeia sunamită înaintea lui Elisei. Ea a fost stăruitoare, așa că a alergat și a căzut la picioarele profetului. După ce a aflat care era necazul ei, Elisei i-a zis lui Ghehazi: „Du-te, ia toiagul meu și pune-l peste copil!”, iar acesta s-a încins și a plecat repede.

Dar femeia era stăruitoare, deoarece credința ei nu era în lucrurile profetului, ci în profet. Astfel, ea i-a zis lui Elisei: „*Viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu te voi părăsi.*”

(2Împărați 4.29-30). Ea era stăruitoare, și pentru că nu putea scăpa de ea, profetul s-a ridicat și a urmat-o. Amin. Aceasta este.

Dacă femeia sunamită a putut avea atâta încredere într-un proroc și dacă Marta a avut atâta credință în Isus, cum este astăzi când, de două mii de ani, au loc minuni în mod constant? Peste tot în lume, zi și noapte, oamenii sunt vindecați și umpluți cu Duhul Sfânt, se fac minuni, învieri din morți și se scot draci; și dacă este așa, nu putem fi și noi stăruitori și să ne ținem de Cuvântul lui Dumnezeu până când va veni El? Sigur că putem. Stăruința.

În urmă cu trei ani am predicat într-un tabernacol, iar acolo era o femeie care avea o tumoare de douăzeci și două de kilograme. Îi era ieșită în afară așa. Poate este prezentă în seara aceasta aici. Era o femeie masivă, nu putea umbla, și venise tocmai din California.

„Am venit ca să se roage fratele Branham pentru mine,” a spus femeia, dar unul dintre bătrâni i-a zis:

„A anunțat că în seara aceasta nu va fi rugăciune pentru bolnavi.” Când a auzit aceasta, femeia a întrebat:

„Pe unde a plecat?” Vedeți? Ea avea credință în Dumnezeu, nu în mine.

Astfel, doi sau trei bătrâni ai bisericii, au luat-o pe femeia aceea și au dus-o la ușa din spate a tabernacolului, iar când am ieșit, m-a prins de cracul pantalonilor și m-a ținut strâns zicând:

„Frate Branham, nu-ți ia mult timp să te rogi pentru mine. Pune-ți doar mâinile peste mine și voi fi bine.”

Femeia era hotărâtă pentru că avea o umflătură

așa de mare. Doctorii nu s-ar fi atins pentru nimic în lume de ea, dar după șase sau opt săptămâni, femeia a venit la una din adunările mele, și era la fel de normală ca și mine. Ea a spus: „Poate să mă examineze oricine ca să vadă că nu este nici urmă de tăietură pe mine. Acea tumoare a dispărut pur și simplu.” De ce? Pentru că a fost stăruitoare. Amin. Credința ei era ancorată.

Credința mea este zidită

Doar pe neprihănirea sângelui lui Isus.

Când toate în jur se prăbușesc

El este nădejdea mea și pe ea stau

Căci Hristos este Stânca tare pe care stau

Toate celelalte sunt nisip mișcător.

Stăruitor. Credința lor se ținea de Cuvântul lui Dumnezeu și nu i-au mai dat drumul.

Așa a făcut și Mica atunci când a stat înaintea lui Ahab și a lui Iosafat. Acolo erau patru sute de oameni educați și bine îmbrăcați: prorocii lui Ahab care proceau.

Fiind un om neprihănit, Iosafat a observat că ceva nu se potrivea întocmai. Vedeți, acolo nu era nici o credință.

Toți ceilalți stăteau acolo, fiindcă era prezent întregul seminar. Ei spuneau: „Du-te Ahab, căci țara îți aparține. Ramotul din Galaad este al tău, deci du-te și ia-l, pentru că Domnul este cu tine.” Unul dintre ei avea niște coarne așa de mari și a spus: „Prin aceste coarne îi vei împinge afară din țară.”

Iosafat a privit în jur și a văzut că nu era nici o credință, așa că a zis: „Nu mai aveți pe nimeni prin care am putea întreba pe Domnul?”

„Încă unul: Păi, aici îi avem pe cei mai buni patru sute. Sunt educați, sunt instruiți și sunt slujitori ai lui Dumnezeu.

Dar vedeți, acolo nu era credință. Deci, Iosafat a spus: „Cu siguranță trebuie să mai fie unul pe aici pe undeva.”

„Da, mai este unul, dar pe acela îl urăsc,” a spus Ahab, „pentru că întotdeauna îmi vorbește numai de rău. Este Mica, fiul lui Imla.”

„Să nu vorbească împăratul așa. Du-te și cheamă-l.”

Și știți ce s-a întâmplat? Comitetul de diaconi s-a dus la Mica și i-a spus: „Uite cum stă treaba, Mica, dacă vrei să vii din nou în organizația noastră, ți se va ierta tot ce ai spus până acum, dacă spui la fel ca ceilalți. Spune și tu același lucru.”

Îmi place acest om al lui Dumnezeu, Mica, fiindcă el le-a răspuns clar: „Voi spune numai ce îmi va pune Dumnezeu în

gură.” Și probabil s-a rugat toată noaptea, iar pe când se crăpa de ziuă, a văzut vedenia, pe care a comparat-o cu Cuvântul.

Așa poți verifica și tu dacă vedenia ta este corectă sau nu, pentru că nu toate felurile de vedenii sunt corecte. Dacă este contrară Cuvântului, dă-i pace, dar dacă este cu Cuvântul, stai cu ea.

Astfel, Mica și-a rostit prorocia și a spus că a văzut Israelul împrăștiat ca niște oi care nu au păstor.

Acolo erau patru sute de predicatori, oameni mari, o forță ecleziastică, dar Mica era stăruitor. El a verificat vedenia pe care a avut-o cu Cuvântul și a știut că era corectă; a știut că prorocul Ilie a prorocit de rău împotriva lui Ahab, deci, cum ar fi putut să spună el ceva de bine, când Cuvântul a spus ceva rău? Cum poți binecuvânta ceva ce Dumnezeu a blestemat, sau cum poți blestema ceva ce a binecuvântat Dumnezeu? Trebuie să fie Cuvântul. Uneori trebuie să stai singur, dar stai acolo! Așa este. Fii stăruitor. Stai cu El! Indiferent ce spune cineva, stai cu El! Mica a stat cu El și desigur s-a dovedit că era corect.

Credința nu neagă niciodată adevărul Cuvântului, ci se ține de El indiferent cât pare de ridicol. Da, credința se ține numai de adevărul Cuvântului.

Și acum, la încheiere... De ce nu-mi face semn nimeni? Nu am știut că este deja atât de târziu. Iertați-mă, prieteni. Voi mai spune doar câteva lucruri, apoi vă las.

Îl voi aminti și pe apostolul Petru. El a avut un tată bun; numele lui era Iona. Mi-i pot imagina pe Petru, Andrei și

Iona, cei trei pescari stând împreună. Îl pot vedea pe bătrânul Iona, care era cam de optzeci de ani, ajutându-și fiii să tragă năvodul în barcă, cu mâinile tremurând. El vedea că puterea îi slăbea și știa că va pleca în curând. Pot să-l văd cum stătea într-o parte a bărcii, și privea captura bună pe care o prinseseră, fiindcă se rugase pentru ea în dimineața aceea.

Apoi a zis: „Fiilor, veniți puțin aici.” Apoi le-a vorbit cam așa: „Voi știți că noi Îl așteptăm pe Mesia și știm că trebuie să vină. Eu L-am așteptat tot timpul să-L văd, pentru că am crezut că va veni în generația mea, dar am îmbătrânit și se pare că voi pleca înainte să-L pot vedea. Dar, băieți, voi să nu vă tulburați, fiindcă chiar înainte de arătarea Lui se va ridica mult fanatism în jur.” Întotdeauna este așa.

Acesta este diavolul care încearcă să ridice o sperietoare cu care să vă îndepărteze de Adevăr, dar sperietorile sunt puse întotdeauna acolo unde este ceva bun. Ele nu sunt puse lângă niște mere acre, ci lângă ceva bun.

Și Iona a continuat: „Să nu uitați că se vor ridica unii care vor spune că sunt asta și cealaltă, unii care vor pretinde că sunt chiar Mesia, dar să nu-i credeți! Ca să fiți siguri, luați numai ceea ce spune Cuvântul, Cuvântul vorbit de Moise, prorocul lui Dumnezeu, fiindcă Cuvântul vine întotdeauna la proroc, și el a spus că Domnul Dumnezeu va ridica un proroc ca el, și că de Acela trebuie să ascultați. Au trecut deja sute de ani de când nu am mai avut nici un proroc, dar să nu uitați că atunci când va veni Mesia, El nu va spune că este El, dar va fi un Proroc și voi veți vedea aceasta. Biblia noastră spune că dacă cineva zice că este proroc și ceea ce spune se împlinește, să ascultați de el fiindcă este de la Dumnezeu. Dar dacă ceea ce spune nu se împlinește, să nu-i dați atenție! Mergeți mai departe, fiindcă nu este corect. Deci, să fiți atenți la aceasta, băieți!”

Andrei a fost primul care L-a aflat pe Mesia și i-a zis lui Simon: „Hei, Simon, vino la adunare pentru că dimineață va fi

acolo. Bisericile nu-L vor, așa că S-a dus în altă parte, dar mâine dimineață va fi acolo.”

Dar Simon era sceptic și i-a zis: „Stai puțin, tu știi că noi, fariseii, trebuie să...”

„Totuși, aș vrea să vii. Așează-te undeva și ascultă-L pur și simplu.”

Și iată că a doua zi, pe când trăgeau năvoadele, tocmai a ajuns Isus pe mal. Atunci Simon s-a dus printre oamenii adunați, iar Isus a privit peste mulțime, S-a oprit la el și i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona...*”

Păi, dacă vorbim de un flăcău stăruitor, Petru a devenit acela. Din clipa aceea nimeni nu a putut să-l facă să se mai îndoiască, fiindcă el știa adevărul. Ce l-a convins? Faptul că a văzut semnul lui Mesia, a văzut Cuvântul. El știa că Omul acela nu-l cunoștea nici pe el, nici pe tatăl lui, iar aceasta l-a determinat să privească după semnul unui proroc. Vedeți, el era stăruitor.

Când a auzit acele cuvinte, Filip nu a mai avut nevoie să vadă nimic. El a crezut, pentru că era unul din cei care îl așteptau pe Mesia. Și pentru că era stăruitor, s-a dus cincisprezece mile în jurul muntelui și s-a întâlnit cu prietenul lui, Natanael.

El nu a trebuit să-i spună: „Vino să stăm un moment jos și să analizăm lucrurile,” ci i-a zis: „Vino să vezi pe Cine am găsit noi, pe Acela despre care a scris Moise.” Amin. Si pot să-l aud cum i-a povestit despre Simon.

Și discutând despre aceste lucruri, au ajuns în locul unde era Isus; au intrat în adunare, în rândul de rugăciune, sau ce era și pot să-l văd pe Natanael privind în jur și zicând: „Am un sentiment plăcut; pare să fie ceva bun.”

Isus i-a surprins privirea și a spus: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.*”

„De unde mă cunoști?”, I-a zis Natanael.

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

Natanael a privit în jur și văzut toți pastorii lui, diaconii, bătrânii, episcopii și pe toți ceilalți stând în jur. Dar, frate, el a devenit foarte stăruitor și a zis: „*Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!*” Aleluia!

Priviți! El era stăruitor. De ce? Pentru că văzuse ceva. Auzise ceva și pentru că a realizat că era biblic, putea să insiste indiferent ce gândeau ceilalți. El s-a prins de Ceva și s-a ținut tare.

Femeia de la fântână era una cu renume rău.

Ea văzuse atâta imitație printre oameni, dar într-o zi pe la ora unsprezece, s-a întâmplat ceva... Ucenicii plecaseră în Sihar să facă rost de merinde, iar Isus a rămas singur lângă fântână. Tatăl L-a trimis acolo pentru că era nevoie să fie acolo. El mergea la Ierihon, dar S-a dus pe după munte, pentru că acolo era cineva în nevoie... un suflet, o prostituată. O, ce har măreț!

Un singur suflet, sufletul acelei femei cu renume rău, L-a făcut să se abată din călătoria Sa. Cam pe la ora unsprezece, ea s-a dus la fântână, cu buclele acoperindu-i fața, și în timp ce cobora

găleata în fântână, a auzit un glas care-i spunea: „Dă-Mi să beau!” Femeia a privit repede în direcția aceea și a văzut un evreu, așa că l-a zis: „Nu se cuvine ca un evreu să ceară ceva de la un samaritean.”

Dar El i-a răspuns: „Dacă ai ști cu Cine vorbești, Mi-ai cere tu apă.” Ce făcea El? Intra în legătură cu duhul ei. Tatăl Îl trimisese acolo, iar acum subiectul era aici. Aleluia! O, Dumnezeule!

Dumnezeu Îl trimisese acolo și iată că sufletul căutat era chiar înaintea Lui, așa că a început să vorbească cu ea căutând să afle care era problema ei. Astfel, după ce au vorbit despre închinarea adevărată, El i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici”.

Femeia l-a răspuns: „N-am bărbat.”

„Bine ai zis că n-ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

„Doamne”, l-a zis femeia, „văd că ești proroc. „Știi că are să vină Mesia (căruia l se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

Și Isus i-a zis: „Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” (Ioan 4.16-26). Deci vorbim de stăruință.

Dacă cunoașteți obiceiurile din vremea aceea, știți că o femeie ca ea nu avea voie să se apropie niciodată de un bărbat într-un loc public. Așa este. În India și în alte locuri este și astăzi așa. Bărbatul nici nu trebuia să se oprească cu ea, sau s-o privească, pentru că era însemnată ca și prostituată. Îi întorceau pur și simplu spatele.

Dar pe femeia aceea n-au putut s-o ignore. De ce? Pentru că avea o mână de credință, avea un Mesaj, și nu putea fi oprită de nimeni să-l spună: „*Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?*” (v. 29). Și Biblia spune că toată cetatea a crezut în El din pricina mărturiei acelei femei.

Și femeia cu scurgerea de sânge era stăruitoare. Îmi imaginez că în ziua aceea a văzut stând acolo toate denomițiunile, dar n-a interesat-o nimic, ci a mers mai departe. Unul dintre ei a spus:

„Un moment! Unde te duci? Nu cumva ești nevasta lui John Doe din deal, care a vândut herghelia de cai ca să-i plătească pe doctori?”

„Ba da, dar nu mi-a ajutat la nimic.” „Păi, ești prea slăbită! Dacă vei sta aici, vei fi călcată în picioare de mulțimea aceea. Uita-te la ei! Sunt doar o grămadă de fanatici galileeni care nici măcar nu aparțin de vreo organizație! Tot ce face El este să ne rupă bisericile. Du-te înapoi până nu îl chem pe păstorul tău!”

Dar ea l-a ignorat; era stăruitoare și a mers mai departe.

„Ești prea slăbită ca să mergi la adunare!”
Aceasta n-a oprit-o deloc, ci s-a dus mai departe oricum.

Poate soțul ei i-a spus: „Du-te înapoi pe deal, acolo unde îți este locul!” Vedeți? „Tu ești soțul meu și te iubesc, dar trebuie să-L ating,” apoi a trecut pe lângă el și a mers mai departe....

... episcopul l-a zis: „Am auzit că ai făcut minuni. Să te vedem și noi făcând una!”

Atunci femeia s-a gândit: „Cum să ajung la El?” Dar vedeți, credința găsește întotdeauna o cale, ca în cazul femeii grecoaise. În final găsește o soluție ca să-L poată atinge.

Aceasta îmi amintește de Abraham Lincoln. Voi știți că ei l-au împușcat pe acest mare om.

Ei l-au întrebat: „Cum vei ajunge acolo?”

„Mă încred în Dumnezeu,” a răspuns el.

„Îți vor închide ușa în nas!”

„Totuși, eu mă încred în Dumnezeu,” a spus el.

Senatorii aceia voiau să voteze împotriva și să-l arunce afară, fiindcă știau că Abraham Lincoln era pentru abrogarea sclaviei. Peste el era o mare presiune, iar ei nu voiau să-l lase să intre.

Astfel, când au strigat numele senatorilor, le-au strigat pe toate, dar scaunul lui Lincoln a rămas gol. Apoi s-a întrebat: „Abraham Lincoln este prezent?” Și el a răspuns: „Prezent!”, venind jos pe horn.

Vedeți? Credința găsește întotdeauna o cale. Ce contează piedicile? Ea găsește o cale: pe poate târî, poate striga, poate cânta sau orice ar fi, ea găsește întotdeauna o cale și merge mai departe.

Ea încearcă să-L atingă, dar este blocată tot timpul. În cele din urmă, femeia s-a lăsat în jos, s-a întins și l-a atins poala hainei. Imediat, Isus s-a întors și a întrebat: „Cine m-a atins?” De ce? Pentru că ea a fost stăruitoare până când l-a atins.

Acum trebuie să închei. Mă simt atât de bine încât nu aș vrea să fac aceasta, dar ne așteaptă un rând mare de rugăciune. Ascultați! În urmă cu patru ani am fost în Mexic, iar acolo am primit o arenă de coridă. Am fost dus acolo de generalul Valdena și eram primul american ne-catolic care ținea o adunare acolo.

Episcopul catolic s-a dus la președinte și i-a spus: „Cu toată stima, domnule președinte, dar omul acesta nu este catolic. El este susținut de guvernul militar condus de generalul Valdena, iar națiunea noastră nu este de acord cu aceasta!”

„Am auzit că are o reputație bună,” a răspuns președintele.

„O, el nu este decât un renegat!”

„Sincer, nu cred că zeci de mii de oameni s-ar înghesu

să asculte un renegat,” a răspuns președintele.

„Dar vedeți, domnule, numai cei săraci și analfabeți se duc să-l asculte.”

„Voi îi păstoriți de cinci sute de ani, de ce sunt săraci și analfabeți?” I-a întrebat președintele.

Aceasta era o întrebare bună.

Totuși, nu ne-au lăsat să avem arena, dar am găsit un loc mai mare. Sărmanii mexicani! Mă gândesc că noi stăm aici și ascultăm Cuvântul timp de o oră și jumătate și obosim, dar mulți din oamenii aceia au venit acolo de la ora opt sau nouă dimineața, și au stat toată ziua în picioare, rezemați unii de alții. Eu ajungeam la amvon seara la opt sau nouă, dar ei stăteau acolo cu miile și așteptau.

Am ținut adunări timp de trei zile, și îmi amintesc că în a doua seară, Billy a adus pe platformă un mexican bătrân. Era zdrențos, fără papuci în picioare, fără cămașă, doar cu o haină veche strânsă în jurul lui. Era orb și spunea tot timpul ceva. Când s-a apropiat de mine a scos mărgelile acelea și a început să spună: „Ave Maria”, așa că a trebuit să-l opresc.

L-am cuprins cu brațele și m-am uitat la pantofii și la costumul meu. Îmi venea să i le dau sărmanului bătrân, dar picioarele lui erau mai mari decât ale mele și umerii mult mai lați decât ai mei. Mă uitam la părul lui cărunt și mă gândeam că dacă ar trăi tatăl meu, ar fi cam de vârsta lui. Poate era și el tatăl cuiva.

Mi-am pus mâinile în jurul lui și am început să mă rog,

iar când mi-am deschis ochii, l-am văzut pe bătrân, în vedenie, privind în jur cât se poate de sănătos. Am rămas liniștit și deodată l-am auzit strigând: „Gloria a Dios!”, adică „Slavă lui Dumnezeu!” El putea să vadă la fel de bine ca mine și s-a grăbit să plece plin de bucurie. Mărețul har...

În seara următoare era o grămadă atât de mare și atât de înaltă de șaluri și haine peste care trebuia să ne rugăm. Toată ziua plouase, dar oamenii aceia au stat acolo nemișcați, așteptând să vină seara. Femeile mexicane aveau părul lăsat pe spate și erau ude learcă.

Am fost nevoit să mă urc pe o scară și să cobor pe lângă un zid. M-au luat din mașină și m-au lăsat jos pe o scară de frânghii, pentru că numai așa puteam ajunge pe platformă.

Eu vorbeam deja, când Billy a venit la mine și mi-a zis:

„Tati...” Un bărbat mexican... nu știu cum îl chema, dar eu l-am numit „Manana” adică „mâine”, pentru că era foarte încet. Niciunul nu vorbea engleza, iar bărbatul acesta tot spunea ceva, dar nu l-am înțeles. Apoi a venit Billy și mi-a spus: „Tati, Manana a împărțit toate numerele de rugăciune, iar în mulțime este o femeie care are în brațe cu copil mort și vrea să ajungă la tine pentru rugăciune. Ușierii nu o mai pot ține pe loc pentru că fuge printre picioarele lor sau se urcă pe ei, numai să ajungă aici. Nu are număr de rugăciune și nu am de unde să-i dau unul, iar dacă nu facem ceva, sunt sigur că va provoca o dezordine mare cât casa.”

Alături de mine era fratele Jack Moore. Cred că mulți dintre voi îl cunoașteți. Astfel, i-am zis fratelui Jack: „Femeia nu mă cunoaște nici pe mine și nici pe tine. Du-te și roagă-te tu și pentru femeie și pentru copilaș și va fi bine.”

Ușierii o țineau să nu intre, dar ea se smucea și se strecura printre picioarele oamenilor. A făcut figura aceasta de patru sau

cinci ori. Pur și simplu nu puteau s-o țină departe de platformă. Era stăruitoare...

Deci, fratele nostru Jack, s-a dus să se roage pentru micuțul mort. Billy l-a condus la femeie, iar fratele Espinoza, un frate pentecostal, traducea. Eu am spus: „...credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.” Evrei 11.1).

Când fratele Espinoza a început să traducă aceste cuvinte, m-am uitat și la o distanță de două sau trei picioare, am văzut o vedenie cu un copilaș mexican, fără dinți, care mă privea și râdea. M-am frecat la ochi și m-am uitat din nou, iar micuțul era tot acolo. El continua să râdă și avea ochii negri larg deschiși. Atunci m-am gândit: „Oare o fi copilașul acela?” Și am spus: „Un moment, frate Espinoza.” Fratele Jock tocmai cobora de pe platformă, dar eu am spus: „Spuneți ușierilor s-o lase pe femeie să vină aici.”

Ea era destul de aproape și continua să se împingă, să ajungă cumva până la mine cu copilașul ei mort înfășurat în pătură. El murise în dimineața aceea la ora nouă, iar doctorul i-a pus diagnosticul: mort de pneumonie.

Toți i-au eliberat calea și femeia a ajuns pe platformă, apoi a căzut în genunchi și a început să strige: „Padre!”, ceea ce înseamnă „tată,” în timp ce eu încercam s-o conving să se ridice.

Când s-a ridicat, fratele Espinoza a întrebat: „Are număr de rugăciune?”

„Nu are,” am răspuns eu, „dar te rog să nu

traduci aceasta. Am văzut în vedenie un copil mexican, dar nu știu dacă este acesta. Poate fi copilul femeii. Mă voi ruga pentru copil, apoi o voi lăsa să plece.”

„Bine,” a spus el.

„Să nu traduci rugăciunea.” I-am spus femeii să se ridice, iar fratele Espinoza i-a tradus. Ea s-a ridicat, iar eu am întrebat-o: „Când a murit copilul?”

„Azi dimineață la ora nouă,” a răspuns femeia. Era ora zece și treizeci seara.

„Crezi?”

„Cu toată inima.” Sigur că credea micuța femeie care nu cred că avea mai mult de douăzeci și doi sau douăzeci și trei de ani. Femeia avea copilul acoperit cu o pătură care era udă learcă, pentru că stătuse toată ziua în ploaie.

Ea a venit cu copilul pentru că citise în ziar despre bătrânul care își recăpătase vederea. Deci am întrebat-o dacă crede, iar ea mi-a spus că da. Atunci mi-am pus mâinile peste copil și am spus: „Tată ceresc, nu știu dacă acesta este copilul din vedenie, dar tu mi-ai arătat un copil care râde. Îmi pun mâinile peste el și ți-l încredințez Ție.”

Imediat copilul a început să plângă: „Oaaa!” și să dea din piciorușe. Atunci mama a tras pătura de peste el și a început să strige și ea, iar eu am spus: „Nu știu ce să mai spun, frate Espinoza, dar ar

trebui adusă o dovadă scrisă de medic, înainte ca să spui ceva despre învierea micuțului, fiindcă ne trebuie un act doveditor.”

A doua zi, fratele s-a dus cu femeia la doctor, iar acesta a semnat declarația care confirma moartea copilului cu o zi înainte, la ora nouă dimineața. Din câte știu, copilul trăiește și este bine și astăzi. De ce? Pentru că asemenea femeii grecoice, femeia a fost stăruitoare, fiindcă a știut că l-a apucat pe Dumnezeu. Catolic sau nu, preot sau nu, cu biserică sau fără, excomunicată sau nu, batjocorită sau nu, ea nu a cedat până nu a primit ce cerea. Cum a fost ea? Perseverentă, deoarece știa că acolo era chiar Dumnezeu.

Ascultați! Biblia a promis semne și a dovedit că El își ține Cuvântul. Aș vrea să ne rugăm, dar înainte de a face aceasta, aș vrea să știu dacă este cineva care ar vrea să fie amintit în rugăciunea din seara aceasta? Indiferent ce nevoie aveți, ridicați mâna și spuneți: „Dumnezeule, fă-mă stăruitor ca să pot primi ceea ce doresc în inima mea. Fă aceasta spre slava Ta, Doamne. Stai cu mine, Te rog, și leagă-mă de Tine, fiindcă Te voi urma și voi crede. Voi crede și când se va ruga pentru alții, și voi fi atât de stăruitor încât nu voi pleca de aici până când nu-mi voi ancora credința. Voi fi foarte stăruitor, pentru că cred, și vreau să mă țin tare de Cuvântul Tău pentru cauza mea.”

Tată ceresc, Tu ai văzut aceste mâini. Povestea acestei femei dintre neamuri care era foarte perseverentă, ne-a impresionat pe toți. Ea era perseverentă pentru că credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. Ea nu a cedat indiferent câte piedici s-au ridicat în calea ei, iar noi stăm în seara aceasta aici fără nici o predică; nu avem nici măcar o treime din piedicile pe care le-a întâlnit ea.

Fiica ei avea epilepsie, dar pentru că era dintre neamuri, Dumnezeu nu avea nici o făgăduință pentru ea.

Femeia fusese respinsă de prietenii ei; fusese respinsă de toți cei pe care i-am amintit în seara aceasta. Chiar și Isus i-a încercat credința și i-a spus că nu a fost trimis pentru ea, și că ea și rasa ei erau doar niște câini.

Doamne, adevărul este că atunci când credința se ancorează pe Cuvânt, Îl admite că este Adevărul. Astfel, femeia l-a răspuns: „Dar și cățeii se hrănesc cu firimiturile care cad de la masa stăpânilor.” Aceasta a atins inima Învățătorului nostru, care i-a spus: „O, femeie, mare este credința ta! Facă-ți-se după cum crezi!” Și când a ajuns acasă, crizele o părăsiseră și fiica ei era sănătoasă. Vedeți, dracul acela o părăsise.

Tată, dă-ne și nouă acea credință în seara aceasta. Ajută-ne să venim cu stăruință și credință, fiindcă ne bazăm pe făgăduința Cuvântului Tău care spune că vom primi orice cerem în Numele Tău.

Tu i-ai spus lui Iosua că „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau.*”, și noi știm că „a călca cu talpa piciorului,” înseamnă „a intra în posesiune.” Tată, dacă în seara aceasta este printre noi cineva care nu a intrat destul în Împărăția lui Dumnezeu încât să primească Duhul Sfânt, fă să-L primească chiar acum.

Îngăduie ca cei care nu au putut să creadă destul ca să pășească aici sus și să primească binecuvântările vindecării divine, s-o facă în seara aceasta și să fie stăruitori.

Fie ca credința lor să se prindă tare, pe baza mărturiilor pe care le-au auzit de la ceilalți, iar cei care nu Te-au acceptat ca Mântuitorul lor, să se întindă în seara aceasta, să Te apuce și să Te accepte.

Biblia spune că „*toți cei ce au crezut au fost botezați.*” (Fapte 18.8). Îndură-Te, Tată. Îngăduie să fie botezați și în apă și cu Duhul Sfânt. Dă-le aceste binecuvântări și ajută-l pe slujitorul Tău umil și smerit, în timp ce voi sluji în Numele Fiului Tău. Amin.

Cred că Billy Paul a împărțit numere de rugăciune. Cred că a dat cincizeci, este adevărat? Da, cincizeci de numere. Atunci să vină aici unul câte unul.

Cine are numărul unu? Cum? A1? În ordine. Domnul acela are numărul A1? Cine are A2? Am văzut cumva o mână ridicată? În ordine, soră. A3? Bine. A4, A5. Ridicați mâna. Haideti în rând. A5?

Billy se duce printre oameni, amestecă numerele și le împarte oricui dorește. Desigur, cine dorește, trebuie să vină și să ia. Eu cred că dacă un venit devreme ca să primească un număr de rugăciune, este corect să fie primii sus, nu-i așa? În ordine. Dar Billy nu știe cine va fi primul în rând pentru că numerele sunt amestecate. Aceasta face el.

Uneori încep de la coadă la cap, dar aseară nu am avut numere. În timp ce se strigă numerele, vă rog să vă uitați la vecinul din stânga sau din dreapta, fiindcă poate fi cineva surd sau paralizat și nu se poate mișca. Dacă sunt așa, puneți-i voi în rând. Ușierii vor fi gata să-i ajute.

Sunt aliniați toți cei care au numere? Vă întreb pentru că atunci când s-a strigat numărul A37 nu a răspuns nimeni. A răspuns cineva? Fratele Vayle spune că nu a observat nici numărul cincii. Sunt aici cei care au numărul cincii și numărul treizeci și șapte? În ordine.

Acum toată lumea să fie atentă și gata să primească. Mulțumesc. Mă auziți mai bine, acum? Ei fac aceasta deoarece atunci când sunt

sub ungera nu vorbesc prea tare.

În timp ce se adună, aş vrea să vă spun ceva, şi vreau să mă înţelegeţi. Dacă nu credeţi, nu ridicaţi mâna, dar dacă credeţi, vreau să vă ridicaţi mâna.

Noi ştim că creştinătatea a crescut de-a lungul anilor în harul lui Dumnezeu. Martin Luther a fost primul reformator din epoca întunecoasă şi a predicat neprihănirea prin credinţă. Câţi ştiu aceasta? Atunci, biserica este ca o piramidă. A pornit de la bază... Oricine spunea că este creştin, era considerat periculos şi putea fi omorât.

Apoi a venit Wesley cu mesajul sfinţirii şi biserica a devenit o minoritate. După Wesley a venit grupul de la cincizecime, iar atunci s-a ajuns sus. Prin ceea ce am spus, eu nu învăţ învăţătura piramidei sau ceva de felul acesta, ci am dat doar un exemplu.

Piatra de încheiere nu a fost pusă niciodată pe piramidă. De ce? Când se pune piatra de încheiere pe vârful piramidei... Dacă cineva a fost în Egipt, a putut să vadă că pietrele care formează piramida sunt atât de bine îmbinate încât nu încapă nici o lamă de ras între ele. Acolo este un mare mister: cum au reuşit să le aşeze aşa, fiindcă este o îmbinare perfectă.

Acum, piatra din vârful... Pietrele care formează piramida, sunt gata să primească piatra de încheiere. Ele trebuie să fie făcute atât de perfect, încât atunci când vine piatra din capul unghiului să se potrivească exact, ca zidirea să fie completă. Este adevărat?

Dacă piatra din capul unghiului ar fi venit în zilele lui Luther, priviţi cât de ne la locul ei ar fi fost! Priviţi, dacă ar fi venit în

zilele lui Wesley. Nu se putea, ci va veni la timpul hotărât. Biserica va fi fățuită în așa fel, încât slujba ei va fi aceeași ca slujba pe care a avut-o Isus, toate pietrele fiind pregătite pentru răpire.

Capul știe mai mult decât știu picioarele, înțelegeți? Și toate aceste lucruri vin în partea capului.

Scuzați-mă, fraților, dar aș vrea să vă spun ceva. Poate nu este chiar potrivită, dar dacă greșesc, vă rog să mă iertați. Eu cred că Biserica trebuie să ajungă în acel punct ca să poată fi răpită și dusă sus ca să-L întâlnească pe Domnul în văzduh. Eu cred că trăim în timpul în care Biserica va fi o minoritate, un grup mic.

Să știți că atunci când a predicat Isus, nici măcar unul la sută din oamenii de pe pământ nu au auzit de El. Numai cei aleși aud. Aceasta este. *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* Și: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.”* (Ioan 6.44;37).

Eu cred că va fi o Biserică ce va ajunge la acea desăvârșire, la acea slujbă desăvârșită, în care slujbele date pentru desăvârșirea Bisericii: apostolii, prorocii, învățătorii, evangheliștii și păstorii, vor fi una cu Cuvântul, astfel încât toate să lucreze împreună până la venirea Domnului. Eu cred aceasta și cred că suntem aproape de timpul acela.

Noi știm că Isus a spus și ne-a învățat în Scriptură că lucrările pe care le-a făcut El, se vor mai face. Dacă nu veți fi de acord cu mine, sper s-o faceți pe baza unui motiv bine întemeiat.

Știți că arătarea Domnului și venirea Domnului de care

vorbește Biblia, sunt două lucruri diferite? Cercetați și veți vedea că așa este. Arătarea și venirea Lui sunt două lucruri diferite. Arătarea Domnului este acum. El Se arată printre oameni, iar noi Îl vedem făcând aceleași lucrări ale Lui, prin Duhul Sfânt. Dar venirea Lui va fi în formă fizică și va fi atunci când va veni să-Și ia Biserica sus.

Vedeți, am trecut prin Cuvânt: neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt, iar acum Biserica ajunge în starea în care este gata și așteaptă. Slujbele Bisericii sunt la locul lor; învățătorii sunt la locul lor și darurile se manifestă.

O, dar sunt și o mulțime de imitatori! Așa este. Ne așteptăm la aceasta, dar înainte ca să fie un dolar fals, trebuie să existe un dolar adevărat din care se face dolarul fals. Așa este. Noi am avut tot felul de imitații firești, dar ele nu înlătură ceea ce este adevărat, ci îl face să strălucească și mai tare.

Deci, Domnul Se arată în poporul Său prin semne mari și minuni, învieri din morți, vindecări, adică făcând exact ceea ce a făcut cu două mii de ani în urmă, când a fost pe pământ.

Vedeți, Biserica este cioplită prin aceasta, până în timpul în care piatra din capul unghiului este gata s-o întâlnească. Apoi vor merge amândoi în răpire.

Unii au adormit în timpul primei străji, alții în a doua, în a treia și tot așa până în a șaptea strajă... când va avea loc arătarea Domnului. Aseară, noi am vorbit despre cum va veni El.

Să nu uitați că nu este omul. Acea este o slujbă în biserică. Nu minunatul nostru învățător, ci minunatul Duh Sfânt învățând omul.

Nu minunatul om cu darul deosebiri, ci minunatul Duh Sfânt care îl folosește pe omul acela. Înțelegeți?

Petru a făcut odată referire la aceasta. Astfel, vorbind despre muntele schimbării la față, l-a numit: „*muntele cel sfânt.*” (2Petru 1.18). Dar nu muntele era sfânt, ci Duhul Sfânt pe munte era sfânt; nu biserica este sfântă, ci Dumnezeu este sfânt; nu oamenii sunt sfinți, ci Duhul Lui este Sfânt. Înțelegeți? Este Duhul Sfânt în aceste zile din urmă.

Când a venit Îngerul Domnului la Avraam, înainte de distrugerea Sodomei, Dumnezeu S-a arătat într-un trup uman, iar Isus a spus: „*Cum a fost în zilele lui Noe, va fi și la venirea Fiului omului; și cum era în zilele lui Lot, a doua va fi la venirea Fiului omului.*” El vorbea despre morala din acele zile.

Uitați-vă la Mesagerul care a mers la Avraam, și la mesagerii care s-au dus la Lot și la biserica lumească. Ei au spus doar: „*leșiți afară! leșiți afară!*”, în timp ce Avraam mijlocea pentru ei.

Priviți! Îngerul, Dumnezeu, Elohim, arătându-Se într-un trup de carne, arătând că în timpul din urmă, Elohim Se va arăta din nou. Nu venirea lui Hristos, ci arătarea lui Hristos în trup de carne în biserica Lui, făcând aceleași semne și lucrări ale Lui, lucruri care nu au mai fost făcute în biserică de două mii de ani: arătarea Domnului.

Sunt aliniate toate numerele? Câți sunt bolnavi și nu au număr de rugăciune? Ridicați mâna. Faceți-o din nou. Ridicați mâinile toți care sunteți bolnavi, vă rugați și credeți. În ordine.

Femeia care s-a atins de poala hainei Lui, nu a avut

număr de rugăciune, dar s-a atins de El. Și Biblia spune că acum El este Marele Preot care trăiește și face mijlocire; Marele Preot care poate fi atins prin simțirea slăbiciunilor noastre. (Evrei 4.15). Este adevărat?

Ei bine, dacă El este același Mare Preot, și L-ai atins ca femeia aceea... Nu fizic, ci credința ei L-a atins. Atunci El S-a întors, i-a spus de scurgerea ei de sânge și că credința ei a mântuit-o.

Credeți că în seara aceasta El este Același Mare Preot?

Dacă aceste cuvinte sunt adevărate, înseamnă că El Se arată într-un trup omenesc, așa că lăsați-L să Se arate în trupul vostru, și să vă dea credință în Cuvântul Său făgăduit: „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.*” (Ioan 14.12).

Dacă sunt slujbe în biserică, atunci dați-mi voie să mă dau la o parte din fața Lui și partea lui William Branham să plece ca să poată vorbi prin mine William Branham, și El să se arate în trupul meu așa cum se arată și în ale voastre.

El are nevoie de doi martori ca să-Și confirme Cuvântul.

Atunci tu ai credință să-L atingi, și prin amândoi poate să-Și confirme Cuvântul că este adevărat.

Să știți că nu voi folosi darul deosebirii pentru tot rândul acesta, fiindcă acest lucru m-ar termina. Atingerea unei singure femei L-a făcut pe Fiul lui Dumnezeu să spună că a slăbit în putere; și dacă El, Fiul lui Dumnezeu a simțit aceasta, cum credeți că va fi cu un păcătos salvat prin harul Său?

Eu n-aș putea să rezist la niciunul, dacă n-ar fi spus El că „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă chiar mai*

multe.”

Știu că traducerea

King James spune „mai mari,”, dar de fapt este vorba de „mai multe.”

Înțelegeți? Nu s-ar putea face lucrări mai mari, pentru că El a înviat morți, a oprit furtuna, a făcut de toate. Vedeți? Deci este vorba de mai multe lucrări, pentru că vor fi făcute de mai mulți oameni. Atunci Duhul a fost într-un singur Om, dar acum este universal, în copiii Lui din toată lumea. Credeți!

Haideți să începem cu grupul de aici. Câți de aici știți că nu mă cunoașteți și că nici eu nu vă cunosc pe voi, dar sunteți bolnavi și credeți că Dumnezeu poate să descopere care este problema voastră? Ridicați mâna.

Ridicați mâna și cei care nu aveți număr de rugăciune, dar doriți ceva de la Dumnezeu. Dar aici? Rugați-vă.

Am să mă întorc cu spatele. Voi, rugați-vă. Îngerul care S-a arătat în trup de carne stătea cu spatele la cortul în care era Sara și i-a spus ce a făcut. Este adevărat? Același Înger al lui Dumnezeu este aici; același Dumnezeu de acolo a făgăduit prin Isus, care era Dumnezeu arătat în trup, să Se arate în timpul acesta din urmă, înainte ca pământul să ardă, așa cum a făcut-o și în zilele Sodomei. Credeți aceasta?

Desigur, este o vedenie. Aici sunt oameni pe care nu-i cunosc, deci totul depinde numai de El. Dacă reușesc să văd unde este... Da, doamna mai solidă care stă aici... ai ridicat mâna mai devreme? Crezi că Dumnezeu te va vindeca de reumatism și vei fi bine? Dacă crezi, ridică mâna. În ordine. Poți avea aceasta. De ce s-a atins ea?

Bărbatul care stă lângă ea... Ce crezi, frate? Crezi că lucrul acesta vine de la Dumnezeu? Da? Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ta? Vei crede? Vei accepta dacă îți voi spune prin Duhul lui Dumnezeu? Cu tine vorbesc, cu tine, care stai aproape de mine. Crezi? Da? În ordine. Atunci tensiunea te va părăsi.

Bărbatul de lângă tine a suferit de același lucru. Bărbatul acela mic și slab. Și el a avut tensiune. Dacă este așa, ridicăți mâna amândoi. Aleluia! Să credeți! Nu vă îndoiiți! De ce s-au atins ei? În nici un caz de mine. Eu nu-i cunosc pe oamenii aceștia, nu i-am văzut niciodată. Așa este. Tot ce aveți de făcut este să credeți.

Aici este o femeie care se uită drept la mine. Ea suspină pentru Împărăția lui Dumnezeu și se roagă pentru fiii ei care nu sunt mântuiți. Crede din toată inima și vor fi salvați. Crezi aceasta? În ordine. Atunci poți avea ceea ce ceri. Credeți cu toții?

Domnule care stai acolo, crezi că Dumnezeu va lua de la tine starea de nervi pe care o ai? Ai cerut s-o facă chiar acum. În ordine. Este gata. Tu ai ceea ce ai cerut.

Doamna care stă chiar aici se roagă pentru nepotul ei. Crezi că Dumnezeu îl va face bine? Crezi din toată inima? Plănuiești să-l aduci la biserică mâine seară. Nu trebuie, fiindcă Dumnezeu îl face bine acum. Crezi, doamnă? În ordine. Poți avea ceea ce ai cerut.

Eu sunt străin față de femeie, nu o cunosc deloc. Nu am văzut-o în viața mea. Suntem străini unul față de altul, doamnă? Dacă da, ridică mâna. Nu pentru aceasta te-ai rugat? Dacă da, mișcă mâna așa. Vedeți? Acesta este Elohim Dumnezeu. Cum vă puteți îndoii? Nu puteți fi stăruitori?

Să încep cu rândul de rugăciune. Tu ai număr, ei nu au.
Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi că în seara aceasta am spus
adevărul despre Cuvântul lui Dumnezeu?

Eu nu te cunosc, nu te-am văzut în viața mea, suntem doi
străini, din câte știu, dar crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este
problema ta sau ceva despre tine... Atunci vei ști dacă este adevărat sau nu.
Dacă îți voi spune ce s-a întâmplat sau ce se va întâmpla, vei ști dacă este
adevărat sau nu.

Tu nu ești aici pentru tine, ci pentru altcineva.
Persoana aceea nu este aici. Este soția ta și se află în alt stat, în Georgia.
Ea are probleme cu rinichii; are complicații și este foarte bolnavă. Este
adevărat sau nu? Acum crezi din toată inima? Du-te acasă și o vei găsi după cum
ai crezut. Nu te îndoii! „Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile pentru
cel ce crede.” Amin.

Acum avem o femeie. Haideți să mai luăm unul, apoi vom
începe să ne rugăm pentru bolnavi. Apropie-te, soră. Cred că suntem străini
unul pentru celălalt. Noi suntem doar niște oameni care ne-am întâlnit așa cum
S-a întâlnit Isus cu femeia de la fântână. Iată-ne aici, un bărbat și o femeie
care ne întâlnim pentru prima dată.

O, cum aș vrea să văd puterea lui Satan dată la o parte!
Cum puteți sta aici, să vedeți aceste lucruri și totuși să nu credeți?

Eu n-am văzut-o niciodată pe femeia aceasta și nu știu
nimic despre ea. Dar ce este aceasta? Făgăduința lui Dumnezeu. Așa a spus El.
El mi-a spus cu mulți ani în urmă că pentru aceasta am fost născut, și Îl cred.

El a făcut-o de mii de ori în toată lumea și nu a greșit

niciodată. Ce arată aceasta? Că timpul este aproape. Nu sunt eu, ci este El. Cum o cunosc pe femeia aceasta?

Fratelui de aici i-a fost vindecat băiatul, iar el mi-a spus: „Frate Branham, știu că trebuie să fie Dumnezeu. Vecinii spun că...” Eu știu că aceasta este împlinirea unei făgăduințe date pentru timpul din urmă. El a făgăduit-o în Maleahi 4. Acolo spune că acest lucru trebuie să se întâmple înainte ca să vină ziua aceea mare și înfricoșată a Domnului. Și noi știm că trăim în acel timp.

Iată, aici stau doi oameni. Eu nu o cunosc pe femeie. Aici este un rând întreg și încerc să mă adun ca să mă pot ocupa de toți. O, dacă ați putea trece acea barieră! Dacă v-ați putea elibera asemenea unei păsări care scapă dintr-o colivie! Ea are aripi, de aceea tot ce trebuie să facă este să zboare pe ușă afară.

Doamnă, aș vrea să vorbesc puțin cu tine. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă El îmi va spune ceva despre tine, de ce te afli aici, cum a făcut cu femeia cu scurgerea de sânge, sau ceva de felul acesta..., vei ști dacă este corect, pentru că eu nu te cunosc. Și dacă ar fi adevărul, n-ar fi minunat acest lucru? Cu siguranță.

Doamna este foarte bolnavă. O văd la doctor, dar doctorii au făcut tot ce au putut, fiindcă are mai multe complicații. Una dintre probleme este hernia, din pricina căreia ar trebui să fii operată. Dar inima ta este atât de slăbită încât doctorii nu vor să te opereze. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Dar este Unul care se ocupă de cazul tău! Glorie! Nu te îndoii, ci continuă să crezi din toată inima. Crezi? Amin.

Acum știi că știu care este problema ta; știi că aici este o ungere. Este adevărat? Crezi?

Tată ceresc, vindec-o pe sora mea în seara aceasta și fă-o bine... pentru slava Ta, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Dumnezeu îl va face bine.

Tu ești conștient că aici este Ceva. Dacă mă voi ruga pentru tine, vei ști că aici este o Ungere care știe că ai o boală de inimă. Du-te mai departe, pentru că totul s-a terminat.

Cu câteva momente înainte, când am întrebat dacă este cineva care are probleme, tu ai ridicat mâna, iar atunci a venit peste tine un simțământ ciudat, este adevărat? Atunci te-a părăsit starea de nervi pe care o aveai. Du-te acasă...

Dacă m-am rugat pentru tine, te vei face bine, este adevărat? Dar te-ar ajuta dacă ți-aș spune care este problema ta? Este o problemă femeiască. Acum crezi? Du-te și fii bine. Trebuie doar să crezi din toată inima.

Ce zici dacă-mi pun mâinile peste tine și mă rog pur și simplu? Vei crede? Tată ceresc, dă-i aceasta în Numele Tău. Isuse, Tu ai spus că este mai ferice de cel ce nu vede și crede, iar eu Te rog să-i vindeci, Tată, în Numele Domnului Isus. Amin.

Ești conștient că știi care este problema ta? Te-ar ajuta dacă ți-aș spune-o? Crezi, dacă mă voi ruga pentru tine? Tată ceresc, fă ca el să nu mai tușească. Fă-l bine și ajută-l să respire în Numele lui Isus. Crezi?

Vino, frate. Dacă aș putea să te vindec, aș face-o, dar nu pot s-o fac. Mă voi ruga însă pentru tine. Crezi că El mă va asculta? Vino aici. Tată ceresc, binecuvântează-l pe fratele meu în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău, și vindecă-l. Amin. Nu te îndoii, ci crede.

Vino, domnule. Crezi că El va asculta rugăciunea noastră?

Dacă aş putea să te vindec, aş face-o, dar nu pot. Pot doar să mă rog, credeți? Tată ceresc, asemenea femeii grecoalice, ajută-l să primească tot ceea ce-ți dorește. Du-te acasă și fii bine în Numele lui Isus. Amin.

Vino, soră. Crezi că totul se va sfârși dacă mă voi ruga pentru tine? Ar fi o mare ușurare, nu-i așa? Ei au încercat totul în ceea ce privește astmul tău, dar nu a mers, așa-i? Dar Dumnezeu este Vindecătorul. Crezi aceasta, nu-i așa? În ordine. Tată ceresc, Te rog în Numele lui Isus s-o vindeci pe femeia aceasta și s-o faci bine. Știu că Duhul Tău este aici și că am primit ungerea. Îmi pun mâinile peste ea, Doamne, și Te rog s-o vindeci. Rugăciunea cu credință va mântui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va face mine. Da.

Stați liniștiți și fiți respectuoși. S-ar putea ca El să cheme pe cineva de acolo, dar dacă vă tot mișcați, nu pot să prind aceasta, pentru că fiecare dintre voi este un duh. Și când încerc să contactez duhul cuiva de aici, mă deranjează faptul că vă mișcați. Înțelegeți? Da? Isus a luat un om și l-a dus afară din cetate, departe de necredință. Deci, stați liniștiți și rugați-vă.

Aici este o doamnă. Crezi că Dumnezeu îmi va spune care este problema ta? Vei accepta? Uită-te la mine. Tu ai o umflătură. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună unde este? Este la intestine. Așa este. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? În ordine. Atunci du-te, și să ți se facă după credința ta. În ordine.

Dumnezeu nu se uită la persoană. Astfel, dacă El a vindecat-o pe femeia aceea de problemele femeiești pe care le avea, poate să te vindece și pe tine, este adevărat? În ordine?

Ce mai faci, soră? Crezi că dacă mă rog, El te va face bine? Eu nu pot să te vindec, dar pot să-L rog pe El s-o facă; și cred că a

făcut-o deja, crezi aceasta? În ordine. Așa să faci. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Așa să faci.

Crezi că dacă Îl voi ruga pe Dumnezeu, mă va asculta?

Isus a spus: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.*” Îl crezi? Atunci, împlinesc porunca lui Dumnezeu cu privire la punerea mâinilor peste acest bolnav. Amin. Crezi?

Și tu crezi, soră? Tu n-ai venit doar ca să treci pe la fratele Branham, fiindcă aceasta nu ți-ar folosi la nimic, ci ai venit deoarece crezi că Hristos este aici undeva, chiar dacă noi nu-L vedem. Este adevărat? Vino! Tată ceresc, eu o binecuvântezez pe femeia aceasta în Numele lui Isus Hristos, și cer vindecarea ei. Amin. Doar crede.

Tu crezi, soră? Tată ceresc, Te rog în Numele lui Isus s-o vindeci pe sora noastră și s-o faci bine. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu orb... Crezi că Dumnezeu te va face bine? Tată ceresc, Tu poți să-l vindeci pe omul acesta. Mi-am pus mâinile peste el și mă rog pentru vindecarea lui. Îndură-Te și fă-o în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze fratele meu. Du-te și crede.

Și tu crezi, soră. Tată ceresc, cer vindecarea ei în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Veniți amândoi? Binecuvântate să fie inimile voastre!

Vai, ce scumpă este! Nădăjduiesc ca într-o zi să-i văd pe mama și pe tata venind în Împărăția lui Dumnezeu. Credeți că dacă mă voi ruga pentru el se va face bine? Tată ceresc, îmi pun mâinile peste cuplul acesta tânăr cu toată

reverența și respectul meu. Dacă ar sta în puterea mea să-i vindec, aș face-o, dar nu pot, Doamne. Cred însă în Tine, care poți s-o faci, și cer vindecarea lor în Numele lui Isus Hristos. Amin. Mergeți, fiți bine și trăiți o viață bună, fericită și lungă pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Acesta este cel mai groaznic lucru, și nimeni nu știe ce să facă. Toți îți spun să-ți revii, dar cum ai putea? Este vorba de nervozitate. O, în jurul tău este o umbră neagră care te urmărește tot timpul, și nu poți face nimic. Totul merge prost... Crezi că El mă va ajuta să scot aceasta afară din tine? Satan, ieși afară din ea! Părăsește-o pe femeia aceasta sărmană în Numele lui Isus Hristos. Să-ți fie rușine! Te provoc prin Numele Dumnezeului celui viu, a Căruia prezență este acum aici și al Căruia slujitor sunt, să o părăsești începând din seara aceasta! Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă! Ești eliberată! Du-te și bucură-te!

Crezi, fratele meu? Să ne rugăm. Tată ceresc, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău, fă ca puterea care L-a înviat pe Isus din mormânt, să însuflețească trupul acestui bărbat și să-l facă bine. Amin. Domnul să te binecuvânteze, fratele meu.

Tu crezi, soră? Tatăl nostru ceresc, în Numele lui Isus, Fiul Tău, îmi pun mâinile peste această femeie în timp ce suntem în prezența Lui, învăluți în prezența lui Isus Hristos. Îngăduie să fie vindecată. Amin. Fii binecuvântată, soră. Du-te, bucură-te și crede.

Veniți, soră și frate. Haideți să ne dăm mâinile. Tată ceresc, îi binecuvântează în Numele lui Isus Hristos, și Te rog să le dai ceea ce au cerut în seara aceasta, să fie pe deplin sănătoși și să trăiască pentru Împărăția lui Dumnezeu, în Numele lui Isus. Amin. Duceți-vă și credeți. Nu vă îndoiiți. Să credeți.

Credeți? Credeți cu toții? De multe ori oamenii cred că

trebuie să li se spună la toți ceva, dar nu este așa. Eu știu, dar dacă încep să le spun la toți, durează prea mult timp, iar eu devin tot mai slab și mai slab...Și rândul de rugăciune este tot mai lung. Dar Dumnezeu știe totul, credeți aceasta? Sigur că știe. Veți crede, indiferent dacă voi spune sau nu ceva despre el? Amin.

El nu a plecat, ci este încă aici. Credeți? Dar tu? Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi că El poate să-mi spună care este problema ta? Dacă îți spune, vei fi surprins. Ești foarte slăbit și ai crize. Așa este. Crezi că El te poate face bine? Ești predicator, dar ești atât de slăbit încât nu poți predica, este adevărat? Dar de acum înainte vei fi mai tare. Crezi aceasta? Atunci du-te și spune: „Lăudat să fie Domnul!” Să aud aceasta de la tine. Aleluia! Amin!

**O, America, America, cum a vrut să te adun
cum își adună cloșca puii, dar nu ai vrut!**

Este ceva ciudat cu tine. Da, acum știu. Pe tine, doamnă, te-am întâlnit în restaurant. Totul s-a sfârșit. Cer în Numele lui Isus Hristos ca această femeie să meargă acasă și să fie bine. Doamne, ajut-o să-și revină din starea aceasta. Eu cred că o vei face din cauză că ai călăuzit-o într-un fel atât de ciudat spre restaurantul acela. Sărmana femeie a încercat să scape de multă vreme, dar acum este eliberată. Du-te, fii bine, bucură-te și fii fericită, în Numele lui Isus Hristos.

În ordine, domnule. Crezi că dacă Îl voi ruga, vei fi bine? Acordă-i fratelui nostru vindecarea, în timp ce ne vom pune mâinile peste el, spre slava lui Dumnezeu. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Du-te.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Au trecut multe zile. Să ne rugăm. Tată ceresc, o, dacă aș putea să-l țin pe tatăl meu așa cum

Îl țin pe el! Dar nu este tatăl meu, ci este tatăl ei. Ajută-l, Doamne.
Binecuvântează-o și pe ea, Tată, și îngăduie să aibă parte de vindecare și de o viață lungă, iar cândva, în slavă, când vom fi din nou tineri, să ne întâlnim iar cu mărturia lui Isus Hristos, fiindcă cer această binecuvântare. Amin.
Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te, crede și vei fi bine. Să ai credință în Dumnezeu. Dumnezeu să te binecuvânteze. Nu este minunat?

Tu crezi, tinere? Eu împlinesc porunca Lui, îmi pun mâinile peste mâinile tale în Numele lui Isus Hristos, și cer ca acel diavol să plece de la tine și să fii bine.

Crezi, soră? Atunci fie ca ea să fie bine în Numele lui Isus Hristos, dovedind adevărul cuvintelor Tale, că „*aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.*” Amin. Să nu te îndoiești! Fii stăruitoare și crede.

Ce mai faci, soră? Acesta este ceasul eliberării tale.
Crezi aceasta? Îngăduie ca ea să fie bine în Numele lui Isus Hristos. Amin.
Dumnezeu
să te binecuvânteze.

Vino aici. Știu ce înseamnă acel baston și să depinzi de el, dar acesta este ceasul eliberării tale. Vei fi perseverent în prezența lui Dumnezeu? Nu în prezența noastră, ci în prezența Lui, fiindcă ne vom ruga pentru tine și te vei face bine. Crezi aceasta? Tată ceresc îl binecuvântează pe fratele nostru în Numele lui Isus Hristos, și fie care puterea lui Dumnezeu să-l facă bine. Amin. Să crezi!

Fie ca acest micuț să fie eliberat în Numele lui Isus Hristos, și aceasta să se întâmple începând din seara aceasta. Acum urmăriți ce se va întâmpla cu el, pentru că a primit vindecarea.

Ce mai faci, domnule? O, aici este un braț nenorocit! Aș vrea să-l poți întinde în seara aceasta pentru slava Domnului Isus. El să te binecuvânteze și să te facă bine.

Tată ceresc, mă rog pentru acest băiat. Te rog să-l faci bine în Numele lui Isus Hristos. Fie ca el să se schimbe, astfel ca binecuvântările lui Dumnezeu să poată veni peste el, în Numele lui Isus Hristos. Îți mulțumesc, Doamne. Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete! Du-te și crede. (Cineva vorbește cu fratele Branham). Băiatul nu poate vorbi. Vedeți? Acum ne vom ruga la Dumnezeu și cred că băiatul se va întoarce vorbind... Credeți? El are ceva grav... Tată ceresc, fă ca duhul de mușenie să plece de pe acest copil și el să vorbească în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Dumnezeule scump, Tu L-ai adus înapoi pe Isus din morți. Vindec-o și pe sora aceasta și fă-o bine în timp ce îmi voi pune mâinile peste ea, crezând în Hristos cel vrednic. Eu cer vindecarea ei. Amin. Fii binecuvântată, soră. Să crezi.

Ce mai faci, soră? Tatăl nostru ceresc, în timp ce trece pe platformă, smerită și plină de respect, femeia aceasta știe că vindecarea ei este deja făcută. Oamenii cred, și așa cum am spus și aseară, fie ca ei să fie perseverenți ca femeia aceea din vechime. Dumnezeule, arată-le semnul Lui și ei Îl vor accepta și Îl vor crede. Fie ca ea să fie vindecată în Numele lui Isus. Amin.

Crezi, soră? Tată ceresc, rugăciunea cu credință îl va mântui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va ridica. Te rog în Numele lui Isus Hristos, să-i dai sorei noastre binecuvântarea pe care o cere. Eu mă unesc cu ea în rugăciune, ca să primească ceea ce a cerut. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Ce mai faci, soră? Crezi că El te va face bine? Eu îmi

unesc rugăciunea cu a ta, și împreună ne punem rugăciunile pe altarul Lui și credem în prezența Lui. Tată ceresc, Te rog pentru femeia aceasta scumpă care stă aici oloagă, ca s-o faci bine, Tată, și să-i acorzi refacerea, Dumnezeule.

Eu așez rugăciunile noastre pe altar și încrederea mea în Jertfa Hristos Isus, și cer vindecarea ei. Amin. Să crezi din toată inima.

Ce mai faci, frate? Crezi că Dumnezeu te poate face bine? Tată ceresc, în fața mea stă un tânăr frumos. Noi stăm în prezența ta, ca frați, și în timp ce-mi pun mâinile peste el, Te rog să-i dai ceea ce a cerut în Numele lui Isus Hristos. Amin. Să crezi și să fii stăruitor! Ține-te tare de aceasta! Acest lucru a fost cerut, deci trebuie să se facă.

Ce faci, frate? Crezi că te poți întoarce chiar acum înapoi? Tată ceresc, îmi unesc credința cu credința lui, și împreună în Biblia Ta și sângele lui Isus Hristos, și cerem vindecarea lui în Numele lui Isus Hristos. Amin. Rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va ridica.

Vei crede, nu-i așa, frate? Tată ceresc, fă ca puterea Celui Atotputernic să vină peste fratele nostru și să îndepărteze orice umbră de îndoială care încearcă să se aghețe de el, în timp ce îl țin de mână. Ajută-l să treacă peste acea barieră a sunetului și să meargă mai departe până în Împărăția lui Dumnezeu, stăruitor și pretinzându-și vindecarea prin rănilor Domnului nostru Isus Hristos. Amin. Fii binecuvântat, frate.

Ce mai faci, soră? Eu cred că acesta este ceasul, de aceea, îmi pun mâinile peste sora mea, peste sfântul altar al lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile mele și ale ei. Te rog în Numele lui Isus Hristos, să-i dai ceea ce cere. Amin. Așa să fie, în Numele lui Isus.

Tată ceresc, rugăciunea mea se înalță spre Tine, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău, împreună cu punerea mâinilor, și împreună cu nădejdea mea și nădejdea lui, le punem pe altarul Tău sfânt. Primește-le, Doamne, fiindcă le ofer pentru el, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Fii stăruitor și ține-te de aceasta! Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu.

Tată ceresc, scrie că rugăciunea făcută cu credință îl va mântui pe cel bolnav. O aduc înaintea Ta pentru fratele meu cu care simt și Te rog să-l vindeci. Ascultă-ne, Doamne, fiindcă Îți cer aceasta în Numele lui Isus. Amin. Fii binecuvântat, frate. Fii stăruitor și crede în El.

Vino, soră. Tată ceresc, stau aici în prezența Ta, în prezența acestei adunări și a acestei femei, și cer, în timp ce-mi pun mâinile peste ea, să ne primești, Tată, fiindcă Îți ofer aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Fii stăruitoare și nu ceda.

Soră, vrei să mergi acasă și să-ți mănânci cina? Atunci du-te.

Crezi, soră? Tată ceresc, Te rog s-o vindeci în timp ce-mi înalț rugăciunea împreună cu a ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fii binecuvântat, frate. Tatăl nostru ceresc, îmi pun mâinile peste fratele și cer vindecarea lui în Numele lui Isus Hristos. Îți ofer rugăciunea mea împreună cu rugăciunea lui, pe altarul Tău cel sfânt, Tată, ca el să fie bine în Numele lui Isus. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate.

Isus a vorbit mulțimii cuvintele din Marcu 11.24: *„Adevărat, adevărat vă spun că dacă veți spune acestui munte să se mute și nu vă veți îndoii în inima voastră, ci veți crede că ceea ce ați cerut se va întâmpla,*

*puteți avea ce ați cerut.” Credeți
aceasta? În ordine.*

Atunci puneți-vă mâinile unul peste celălalt și
plecați-vă capetele. Nu vă îndoțiți, pentru că *„dacă îi vei spune acestui
munte să se mute...”*

...Doamne Isuse, mă rog pentru această femeie care a venit
cu acest copilăș. Vindecă-i copilășul, Doamne. Îmi pun mâinile peste el și cred
că voi primi acest lucru în Numele lui Isus, în timp ce punem credința mea și a
ei pe altarul Tău. Fie ca el să se facă bine în Numele lui Isus Hristos. Amin.
Să crezi, soră, și să fii stăruitoare.

Nu știu, dar rugăciunea pentru bolnavi este ceva ce nu am
putut înțelege niciodată. Înainte ca să văd vreo deosebire, când eram doar un
predicator
baptist, eu mă rugam pentru bolnavi și ei se vindecau. Nu știu cum, dar se
vindecau.

Poate mulți dintre voi ați citit povești despre animale
pe care Dumnezeu le-a trimis înăuntru, și cum oamenii au umblat prin vise și
descoperiri și au străbătut mii de mile peste ocean pentru rugăciune, dar eu
cunosc doar rugăciunea cu credință și asta-i tot.

Dumnezeu a promis, iar dacă El a făcut această
promisiune, nu trebuie să vă agățați de cuvintele mele, ci să credeți Cuvântul
Lui. Iar dacă trebuie să credeți cuvântul meu când vă spun că El m-a trimis să
mă rog pentru bolnavi, cred că acest lucru a fost deja dovedit.

Cu ani în urmă v-am tot spus despre această Lumină,
Stâlpul de Foc. Eu v-am spus cum arată înainte de a exista vreo dovadă

științifică, vreo fotografie a Lui.

Acum, această Lumină este chiar aici unde stau. Mă uit drept la ea. Este o Lumină de smarald. Obiectivul camerei foto nu a putut surprinde ceva psihologic, ci acea Lumină era acolo, era reală, iar acum este aici și face exact ceea ce a spus că va face.

Isus a spus: *„Eu vin de la Dumnezeu și Mă duc la Dumnezeu. Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.”* Ce era El? Stâlpul de Foc care a condus poporul evreu prin pustie. Apoi S-a făcut trup în forma unui Om, Isus Hristos. El a murit, a fost îngropat și a înviat, iar pe drumul Damascului S-a întâlnit cu Pavel; era Același Stâlp de Foc.

Tu zici: „Așa ceva este greșit!”

O, nu, nu este greșit! Pavel a întrebat: *„Cine ești Tu, Doamne?”* Și El a răspuns: *„Eu sunt Isus.”* Nimeni în afară de Pavel nu L-a văzut, așa cum nimeni, în afară de Ioan, nu a văzut porumbelul care a coborât peste Isus. El a știut că-L va vedea, pentru că i s-a dat acel semn. Înțelegeți? Aceasta este. El a știut aceasta și a fost stăruitor. Și iată-L că acum este aici.

Eu m-am rugat pentru fiecare. Isus a spus: *„...dacă veți spune acestui munte să se mute și nu vă veți îndoi în inima voastră, ci veți crede că ceea ce ați cerut se va întâmpla, puteți avea ce ați cerut.”* Eu am spus aceasta, acum fie să se facă întocmai.

Haideți să ne rugăm cu mâinile puse peste celălalt, ca și copii credincioși ai lui Dumnezeu. Dacă ați fi stăruitori...

Dacă aceste semne mari s-ar fi făcut în Rusia, astăzi n-ar mai fi comunism; dacă s-ar fi făcut în China, nici acolo n-ar mai fi comunism. O, America, America, cât de mult te-a vizitat Dumnezeu și cât va mai îngădui El oare? Sfârșitul timpului este aici; Lumina de seară strălucește.

Doamne, eu îi iubesc pe oamenii aceștia. Ei sunt poporul Tău și împreună suntem frați și surori, în Fiul Tău Isus, așa cum am vorbit în seara aceasta despre David și praștia lui mică, de care se folosea ca să aibă grijă de oile tatălui său. Nu a contat cât de mic era, el a fost gata să biruiască cu praștia aceea micuță pe care o avea. Și Tu ai fost cu el.

Doamne, în seara aceasta, eu vin după aceste oi. Ele au fost bolnave, dar eu am împlinit porunca Ta, iar Tu Ți-ai arătat prezența binevoitoare, și i-ai vindecat și pe cei cu numere de rugăciune, și pe cei fără numere, dovedind că ești aici. Tu nu ai dat niciodată greș. Ești Dumnezeul cel Omniprezent, iar eu vin să provoc orice diavol care îi ține pe copiii Tăi dincolo de bariera necredinței. Pentru că m-am rugat pentru ei în seara aceasta, am făcut cale cu Cuvântul lui Dumnezeu ca să-i eliberez, așa că îi aduc înapoi, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-

Amin -